Poštnina plačana v gotovini

CENA IZVODA 20 DIN

Polet

Leto XIII. — Št. 33 V Ljubljani, 18. avgusta 1957

Izdaja Tiskovni svet »Polet« — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Prešern Igor — Rokopisov ne vračamo — Tisk tiskarne »Toneta Tomšiča« v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani — Uredništvo: Likozarjeva ul. 12, uprava: Cankarjeva 4. (pasaža Nebotičnika) — Poštni predal 377 — Čekovni račun uprave 60-KB-2-Z-84 — Telefoni: uprava 21-281, uredništvo: 31-694 (ob nedeljah tudi 31-193 in 30-278) — Celoletna naročnina 400 din, polletna 200 din.

Zaključeno je tekmovanje »Trofeo d'Italia«

Zmaga odšla v Moskvo

Jugoslavija osvojila 2. mesto pred Madžarsko

ZAGREB, 18. AVG. — Danes zvečer je bilo zaključeno veliko tekmovanje šestih najboljših waterpolo reprezentanc na svetu »Trofeo d'Italia«. Jugoslovani, ki so na tem tekmovanju zmagali v zadnji »izdaji« pred štiri leti v Nimwegenu, tokrat niso uspeli ponohviti tega uspeha. Lahko pa rečemo, da niso bili daleč od tega, saj bi prav lahko zmagali v obeh zadnjih tekmah, ki so jih igrali samo neodločeno.

Radonjić junak in obenem krivec

Plavalni stadion Naprijeda je bil včeraj zvečer skoraj poln. Gledalci so mnogo pričakovali od srečanja med waterpolisti Jugoslavije in Madžarske. Pred Nizozemskim sodnikom Ketelaarjem sta moštvi nastopili v naslednjih postavah: JUGOSLAVIJA: Kovačič, Cipci, Kačič, Arneri, Ježič, Radonjić, Ivković; MADŽARSKA: Jenei, Mayer, Hevesi, Markovits, Varga, Dömötör, Kanizsa.

Pričetek tekme je potekel v dokaj neurejeni in živčni igri, zlasti s strani Jugoslovanov. Toda plavi so kmalu uredili svoje vrste in z izključitvijo Mayerja prišli do številčne prednosti, ki so jo na zadnje uspeli izkoristiti. Ježič je streljal, madžarski vratar odbil v kot, potem pa je do žoge prišel Radonjić, ki je z lepo parabolo premagal vratarja. Naši še naprej napadajo, sodnik mora zaradi grobe igre zopet izključiti Mayerja. Zopet imamo priložnost — najprej strelja Radonjić v stativo, v naslednjem napadu pa dobi popolnoma sam žogo od Arnerija in že je bilo 2:0 za Jugoslavijo.

V nadaljevanju pa je iz junaka tekme Radonjića postal krivec za poraz. Najprej je napravil težji prekršek in sodnik ga je izključil. Madžari so izkoristili številčno prednost in preko Kanizse zmanjšali rezultat. Kmalu za tem je prišel še drugi gol. Zopet prekršek Radonjića in najtežja kazen četverec. Kovačič je bil proti strelu Mayerja brez moči. Komaj so naši zopet začeli s sredine, smo že imeli ugodno priložnost. Radonjić, ki je bil v lepi situaciji, tedaj ga je Madžar potopil in sodnikov žvižg je naznanil četverec za Jugoslavijo. Streljal je Radonjić, toda dokaj slabo in vratar je branil. Pa še vedno ni bilo konec možnosti. Madžari so kmalu ostali z igralcem manj in začeli zavlačevati. Našim ni uspelo priti do žoge in tako se je srečanje končalo neodločeno. Med našimi je najboljše igrala ožja obramba in Ježič, najboljši Madžar pa je bil Markovits.

Sedemkrat Mšvemiradze

Prav zanimivo je bilo srečanje med Sovjetsko zvezo in Romunijo,

(Nadaljevanje na 8. strani)

Zaključni rezultati in lestvica

Sovjetska zveza : Romunija 8:4 (2:1), s strelci Mšvemiradze 7, Breus - Badita 4, sodnik Kumar (Jugoslavija).

Jugoslavija : Madžarska 2:2 (2:0), strelci Radonjič 2 — Mayer, Kanizsa, sodnik Ketelaar (Nizozemska).

Italija : Nizozemska 4:3 (2:1), strelci Pucci 3, Rubini — Lama, Van Dorp, Smol, sodnik Blumenthal (Sovjetska zveza).

Madžarska : Nizozemska 5:3 (2:0), strelci Karpati 2 Varga 2, Mayer — Lamme, Smol, Van Dorp, sodnik Roggione (Italija).

Sovjetska zveza : Jugoslavija 1:1 (1:1), strelca Frankovič — Kurenoj, sodnik Lemhenyi (Madžarska).

Italija : Romunija 2:2 (2:1), strelci Pucci. D'Achilli — Dancu Blažek, sodnik Blumenthal (Sovjetska zveza).

1. Sovjetska Zveza	5	4	1	0	29:11	9
2. *Jugoslavija*	5	3	2	0	19:7	8
3. Madžarska	5	3	1	1	25:12	7
4. Italija	5	1	1	3	12:19	3
5. Romunija	5	1	1	3	12:33	3
6. Nizozemska	5	0	0	5	13:26	0

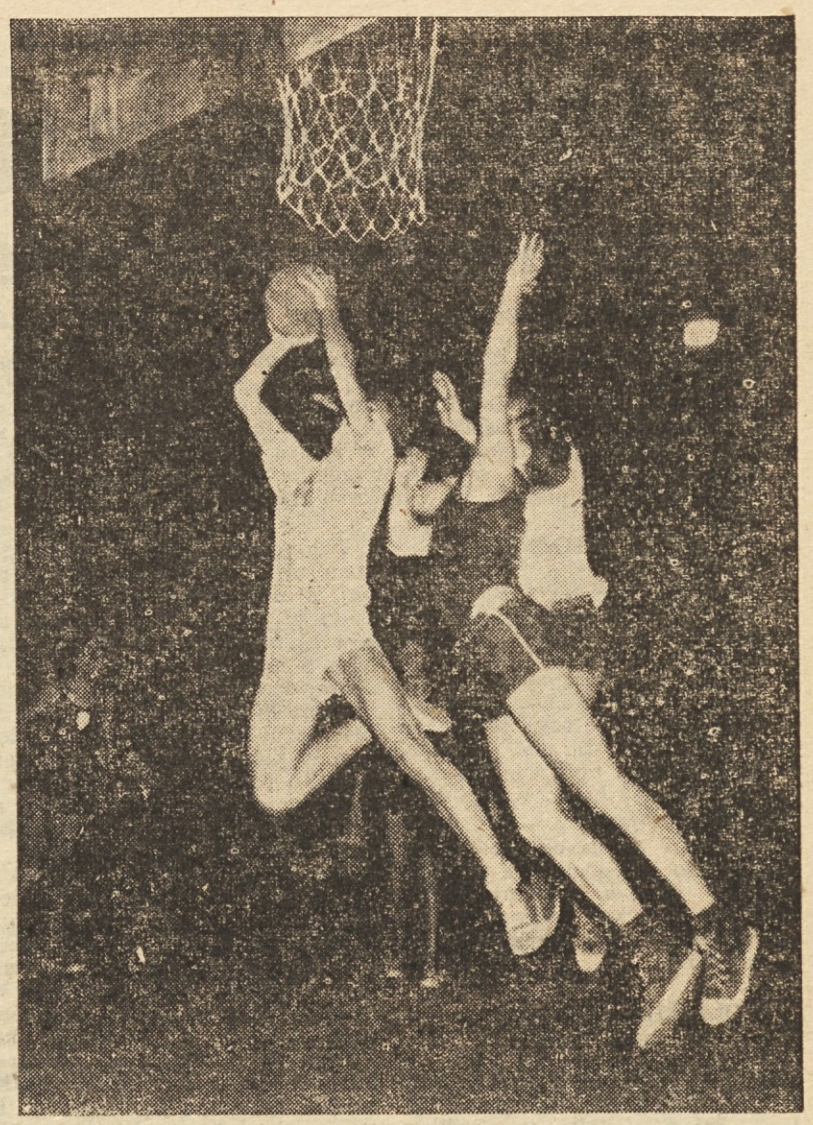

Sinoči je v težko pričakovanem ljubljanskem košarkarskem derbyju moštvo Olympije zasluženo premagalo ekipo »Ljubljane«
(poročilo beri na 2. strani)

Rogovci in Židan nepremagljivi

Odlična organizacija — Veliko zanimanje gledalcev

Ljubljana, 18. avgusta. — Proslava 70-letnice kolesarstva v Sloveniji, ki bi šla mimo nas skoraj brez posebnega hrupa, je dosegla danes svoj višek in, kar je še več, pritegnila zanimanje številnega občinstva, kar se na kolesarskih dirkah redko kdaj zgodi.

V okviru te proslave je tovarna koles »ROG« v Ljubljani organizirala letos že drugič svojo mednarodno cestno dirko, in sicer tokrat za člane na progi Ljubljana—Ilirska Bistrica, ki je bila dolga 178 kilometrov, za turiste pa od Ljubljane do Logatca in nazaj, kar je zneslo skupaj 58 km. O tej dirki lahko rečemo to, da je zaradi odsotnosti najboljših jugoslovanskih kolesarjev in pa nekaterih odličnih Avstrijcev — oboji se nahajajo na svetovnem prvenstvu v Belgiji — sicer nekoliko zgubila na svojem blesku, vendar nas je presenetila bolj, kot katera koli dirka letos na ozemlju naše republike. Zakaj?

Pisana druščina

Nemalo smo bili presenečeni zgodaj zjutraj ob prihodu na startni prostor pred Narodnim domom na Prešernovi cesti. Kot bi bil organiziran sejem prometnih sredstev ali kaj podobnega... Le-tam smo namreč zagledali številno množico živopisno oblečenih kolesarjev, ki so se nervozno gnetli na startu, na »koncertni« ploščadi pred Narodnim domom ob Cankarjevi cesti pa smo našteli nič manj kot 19 elegantnih limuzin, mimo njih 17 različnih motorjev in nekaj kamionov, opremljenih s številkami in pripravljenih za dokaj dolgo pot. Sonce, ki je že zgodaj vzšlo, nam je obetalo lepo vreme, treba je bilo le, da dá glavni sodnik znak za start in približno ob 7.30 zjutraj smo se odpeljali po lepo urejeni cesti proti Primorski...

V glavni skupini okrog 60 dirkačev

Start za glavno dirko je bil dvojen. Najprej so startali dirkači zveznega razreda, ki jih je bilo okrog 40 iz 14 klubov, šest minut za njimi pa mednarodna skupina, v kateri smo videli 10 Avstrijcev iz Graza,, zmagovalca ene izmed dirk po Avstriji Poljaka Kowalskega, njegove kolege Woznijaka, Laskowskega in Wiskega in Mielnika ter Jugoslovane Bajla, Berganta in Omerzela — skupaj 18 tekmovalcev. Torej bo trda, smo si mislili in že ob začetku ugibali, komu bo pripadla zmaga, kdo bo dosegel najboljši čas ter nagrado za morebiti prekoračeno normo 37 km na uro. Res, da ni bilo na startu znanih »asov«, ki v našem kolesarskem športu veliko pomenijo. Toda to nas

(Nadaljevanje na 8. strani)

LESTVICA košarkarske lige:

Olimpija	9	7	0	2	650:582	14
Proleter	9	6	1	2	716:625	13
Ljubljana	8	5	1	2	552:505	11
BSK	9	5	1	3	534:512	11
Montažno	8	0	0	3	531:542	10
Crvena zvezda	9	4	0	5	538:541	8
Sloboda	9	3	1	5	542:581	7
Partizan	7	2	1	4	464:480	5
Železničar	9	2	0	7	538:622	4
Lokomotiva	9	1	1	7	531:630	3

Rezultata Partizan : Montažno ob času poročanja še nimamo

Crvena zvezda : Lokomotiva 80:68 (42:23)

BSK : Proleter 81:81 (44:41)

Sloboda : Željezničar 85:64 37:30)

LORGER spet 14.2!

Celje, 18. avgusta. Včeraj popoldne sta se na stadionu Borisa Kidriča po dolgih letih zopet srečali mestni atletski reprezentanci Ljubljane in Celja. Ljubljančani so nastopili zelo oslabljeni in zato zmaga Celjanov s 149:113 točkami ni presenečenje, vendar ne predstavlja dejanskega odnosa moči atletike v teh dveh mestih. 800 gledalcev je bilo zelo zadovoljnih zlasti seveda z junakom prireditve Lorgerjem. Čeprav je uspel šele peti start na ovirah, je Lorger tekel sijajno, tako kot ga v Celju še niso videli. Ovire je premagoval v sijajnem slogu in nič čudnega ni, če so mu časomerilci izmerili čas 14,2. Tudi na 100 metrov je bil odličen in je le za desetinko sekunde zaostal za svojim rekordom. Razen tega je zmagal z osebnim rekordom še v skoku v daljino in doprinesel pomemben delež zmagi štafete. Lešek tokrat ni uspel niti na 4,20, pozna se mu, da ves teden ni treniral. Važič ni imel nasprotnika, zato se ni mogel približati svojemu slovenskemu rekordu. V vmesnih točkah so nastopile atletinje Odreda in Kladivarja. Omeniti moramo zmago Hudobivnikove v disku in uspeh Šikovčeve, ki je potrdila, da danes v Sloveniji nima nasprotnice.

Rezultati: 100 m Lorger (C) 10.6, Borštnar (L) 11.2, *400 m* Cajhen (C) 51.4, Zupančič (C) 51.5, Kopitar (C) 51.5, *1500 m* Važič (C) 3:49,8, Tratnik (L) 4:00.6, *3000 m* Homan (L) 8:49.0, Male (C) 8:57.8, *110 m ovire* Lorger (C) 14.2, Kovač (C) 15.4, *višina* Koncilja (L) 180, Brodnik (C) 175, *daljina* Lorger (C) 6,75, Kolnik (L) 6.44, *palica* Lešek (C) 4,00, Kolnik (L) 3,90, *krogla* Penko (L) 14.45, Golc (C) 13,21, *disk* Peterka (C) 44.74, Penko (L) 44.08, Golc (C) 43.49, *kopje* Kopitar (C) 61,20, Pečnik (L) 52.40, *4 × 100 m* Celje 43.9, Ljubljana 45.0, *ženske* — 60 m Šikovec (C) 7.8, Stamejčič (L) 7.8, *100 m* Šikovec (C) 12.7, *daljina* Stamejčič (L) 5,27, Škrjanec (L) 5,07, *krogla* Usenik (L) 13,75, Hudobivnik (L) 12.76, Čelešnik (C) 12,34, *disk* Hudobivnik (L) 41,09, Čelešnik (C) 40.45, Usenik (L) 37,93.

Pred soncem, dežjem in vetrom najuspešneje čuva Vašo kožo *kvalitetna*

NARTA sport KREMA

Dve slabi moštvi

Ljubljana, 18. avg. Ni še dolgo tega, ko je imel Odred v gosteh nogometaše iz Beljaka. Takrat smo prav razočarani odhajali s stadiona. Danes je bilo nekaj podobnega, le da so bili igralci trboveljskega Rudarja nevarnejši nasprotnik.

Odred : Rudar 1:0 (1:0)

Odred: **Jazbinšek, Piskar, Uđovč, Jagodic I, Berginc, Klančišar, Žižek, Cuban, Kranjc, Borovac, Halilagič.**

Rudar: **Hauptman, Hladnik, Traven, Lamovšek, Šorl, Pristov, Kastelic, Sušnik, Sore, Breznikar, Opresnik.**

Pred približno 2000 gledalci je danes Odred premagal moštvo Rudarja iz Trbovelj. Tekmo je sodil Mikluš.

Že v drugi minuti prvega polčasa je Kranjc lepo podano žogo poslal v vrata gostov — 1:0 za Odred. Vratar Rudarja tega sploh ni pričakoval in je le še nemočno pobral žogo iz vrat. Igra se je nato nadaljevala z rahlo premočjo Odreda, vendar napad ni znal izkoristiti nobene priložnosti, da bi povišal rezultat. Tudi gostje so nekajkrat nevarno ogrožali vrata domačinov. Toda Jazbinšek je bil vedno na mestu in je uspe[illegible] braniti svoja vrata. V zadnjih minutah prvega polčasa je Odred izsilil kar dva kota zapovrstjo. Toda slabo streljani žoge so se znašle v rokah Rudarjevega vratarja.

Po slabi igri obeh moštev v prvem polčasu smo vsaj v drugem polčasu pričakovali, da bo igra zanimivejša. Toda postala je še bolj nezanimiva. Igralo se je sicer skoraj vedno pred vrati gostov, toda žoga si je našla pot vedno drugam samo ne v vrata. Kdo je kriv temu? Najbrž ne žoga, temveč igralci sami. Tudi redki napada Rudarja so se zaključili v 16 m prostoru V 70. minuti je sicer Opresnik lepo streljal na vrata domačinov, toda Jazbinšek je žogo zanesljivo ujel.

Težko se bi našel kdo, ki bi bil zadovoljen z današnjo igro Odreda. Še bolj težko pa bi našli tistega, ki ni zaskrbljen, kako bo igralo moštvo Odreda v conski ligi.

Branik ni uspel

BRANIK : SC OBERWART 1:1 (1:0)

Maribor, 18. avgusta. Kot zadnja nočna nogometna tekma letošnje sezone je bila včeraj zvečer na stadionu v Ljudskem vrtu pred okrog 2000 gledalci prijateljska mednarodna tekma med Branikom in ojačenim moštvom Oberwarta iz Gradiščanske. Požrtvovalnim gostom je tokrat uspelo, da so po visokem porazu, ki so ga doživeli preteklo nedeljo doma, tokrat presenetili domačine.

Branik je nastopil v postavi: Bauman, Slana, Čučko, (Petek), Radulović, Gabrijan, Železinger, (Čučko), Najberg, Hanzl, Plaznik, Elsner, Kramer in komaj dosegel neodločen izid. Branikovi napadalci brez Dugandžije pred nasprotnikovimi vrati niso zadovoljili. Gole sta dosegla Elsner v 3. minuti za Branik in Weinhandel v 47. minuti za goste. Oba gola sta bila neubranljiva.

Tesna zmaga Maribora

Maribor : Kovinar 2:1 (0:0)

Maribor, 18. avgusta. Na stadionu ob Tržaški cesti je tesno zmagal Maribor v tekmi za jugoslovanski nogometni pokal. Igralci Kovinarja so v prvem polčasu ugodno presenetili, saj so bili ves čas aktivni in imeli tudi dovolj priložnosti za dosego golov. Njihov napad pa se nikakor ni mogel znajti v odločilnih trenutkih pred vrati Maribora. V drugem polčasu je bila slika obratna, kajti Kovinarjem je očitno pošla sapa. Mariborčani so valili napad za napadom na njihova vrata in dosegli v 63. minuti po Vidicu ter v 72. minuti po levem krilu Bračiču 2 gola. Redki napadi Kovinarja so se razbili ob obrambi domačih. V 89. minuti je sodnik Švajger upravičeno dosodil enajstmetrovko proti Mariboru, ki jo je s strahovitim strelom realiziral Pregelj in postavil končni rezultat tekme. Pri Mariboru je bil najbolj požrtvovalni krilec Kek, pri Kovinarju hitro krilo Šildenfeld. Gledalcev 300.

Bergant

Zvezna košarkarska liga

OLIMPIJA ima še nekaj korakov

do naslova državnega prvaka

Spet rekorden obisk gledalcev — Kristančič s taktično igro priboril zmago

LJUBLJANA, 18. AVG. - Skoraj ob obletnici lanskega srečanja je bil — mesec dni prej — na sporedu spet domači derby, ki so ga ljubitelji košarke pričakovali v veliki nestrpnosti. Prognoze so bile različne, novinarsko-igralska šestorka pa je zadela najbolj v črno. Čeprav v zmago niso verovali niti sami igralci Olimpije, se je spet zgodilo, da je Ljubljana položila orožje, kar prehaja že v nekako tradicijo.

BOJ ZA VSTOPNICE

Vstopnice za tekmo so bile v predprodaji pred »Na-mo« na Cankarjevi cesti že dopoldne. Tam je bilo »vroče« kot redkokdaj. Kot bi vstopnice dajali brezplačno! Prodajalko so z mizico vred kar premaknili za nekaj metrov, takšno je bilo zanimanje! In nič čudnega, kajti ljubljanski derby je poslastica zase, pa naj bo to v nogometu ali pa v košarki.

In zvečer? Že davno pred napovedano uro je bilo igrišče pod Čekinovim gradom napolnjeno do zadnjega kotička. Tribuni sta se pod gledalci — bilo jih je nad 3000 — kar šibili.

OLIMPIJA : LJUBLJANA
70:57 (37:26)

Prvi se je v tem dvoboju, malo čez 20. uro, dotaknil žoge sloki Müller... Med gledalci je »počilo«: »Beli, beli...« vse je bilo kot v žarečem kotlu. Treba je bilo le iskre in vnelo bi se. To iskro je zanetil že kmalu po začetku Müller z osebno napako nad Kristančičem, ki je kazenski met realiziral 1:0, kmalu nato pa povišal na 3:0. Čretnik je razliko znižal na 3:2, Dermastia zvišal na 5:2, Zupančič 5:5 in v 5. minuti je Ljubljana vodila s 7:5. To pa je bilo tudi edino vodstvo Ljubljane, ki je kasneje še enkrat izenačila na 18:18, nato pa vse do konca igre ni prišla Olimpiji do živega...

V prvem polčasu je veliko pripomogel k vztrajnemu vodstvu dokaj dobro razpoloženi Dermastia. Le-ta je počel pravzaprav pod košem Ljubljane, kar se mu je zljubilo. S svojimi dolgimi rokami je skoraj kar »segal« v koš in zasul ljubljanski koš kar precej na debelo. Sam je dosegel v tem delu igre 15 košev v korist svojega moštva. To pa mu je tem laže uspelo, ker ga njegova »senca« Müller, nikakor ni znal dovolj dobro onemogočiti. Bil je slab v obrambi in precej netočen v napadih. Tako se je ta dvoboj najdaljših igralcev obeh moštev končal s popolnim k. o. Müllerja.

Ta polčas je bil zelo zanimiv, čeprav sta obe moštvi začeli z veliko nervozo in delali precejšnje napake, zlasti pri metih na koš. Vse do 15. minute je bila igra razburljiva in moštvi skoraj enakovredni. Olimpija je bila sicer hitrejša, zlasti Kristančič, Dermastia, Danev in Bajc. Tudi povezano igro smo videli pri domačih, česar pri Ljubljani nismo opazili v tolikšni meri. Olimpiji so uspevali meti od daleč, Ljubljani pa ne — medtem ko se skozi strnjeno obrambo Olimpije nobeden od Siškarjev ni mogel prebiti. Polčas se je torej zaključil z zmago Olimpije s tolikšno razliko, da bi jo bilo skoraj težko nadoknaditi.

LJUBLJANA POPUŠČA

Medtem ko je Ljubljana v začetku drugega polčasa začela z nekoliko smiselnejšo igro in smo pričakovali nekoliko izpremembe, je ta iniciativa trajala le malo časa. Kmalu je Olimpija začela s pravo ofenzivo, ki je že mejila na katastrofo. Müller se je sicer močno popravil in tudi bolj mu je »šlo« v koš. Toda koš za Ljubljano — koš za Olimpijo in razlika se je vedno bolj večala. Olimpija se je začela z velikimi koraki oddaljevati, Ljubljana pa popuščati. V 6. minuti je moral zapustiti igrišče Dermastia zaradi petih osebnih napak in Ljubljančani so se nekoliko oddahnili. Pa za malo časa! Pobudnik vseh nevarnih akcij je postal Kristančič, ki je s taktično igro povsem zmedel Ljubljančane in na ta način izsilil 14 točk s kazenskimi meti. Bil je do konca igre gospodar položaja, medtem ko se Ljubljančani niso več dosti upirali. Zato v tem delu igra ni bila tako zanimiva in na kvalitetni ravni.

NAJBOLJŠI:

Brez dvoma sta zasluženi uspeh Olimpije najbolj »garala« Kristančič in Dermastia, za njima vred pa še Lokar. Pri Ljubljani pa se je izredno odlikoval Čretnik, nekaj časa sta bila dobra tudi Müller in Kapelj. S to zmago, v ne najlepši tekmi, se je Olimpija povzpela na prvo mesto in postala prvak prvega dela tekmovanja. Po vsej verjetnosti ji bo uspelo ta naslov obdržati do konca, če bo iz dveh tekem v Beogradu in ene v Zrenjaninu prinesla dve točki.

»TEHNIČNI« O SVOJIH EKIPAH

Po tekmi smo vprašali tehnični vodji Olimpije in Ljubljane tov. Fugino in Feguša za mnenje o tekmi.

Fugina: »Igra ni bila lepa, toda razburljiva. Najboljši so bili Kristančič, Dermastia in Čretnik. Na zmago nismo upali, je pa posledica podrobno izdelanega načrta za tekmo. Po tem uspehu upamo na prvo mesto.«

Feguš: »Stara napaka, da niso uspevali meti na koš, nas je pokopala. Skozi gosto obrambo Olimpije pa ni šlo. Zmaga Olimpije je povsem zaslužena.«

Ljubljana: Čretnik 15, Kapelj 8, Müller 18, Šerbec 2, Zupančič 10, Kumer 3, Konič 1, Švajger.

Olimpija: Bajc 5, Kristančič 30, Dermastia 17, Danev 5, Kandus 4, Lokar 6, Debevc 3, Brišnik. T. B.

Svetovno kolesarsko prvenstvo v cestni vožnji

Van Steenbergen

ni slekel mavrične majice

60 kolesarjev profesionalcev se je že dopoldne v deževnem vremenu podalo na 285,6 km dolgo progo. Kot je bilo pričakovati ni prinesla prva polovica dirke nič posebnega. Pobegnila je sicer skupina sedmih kolesarjev v kateri ni bilo nobenih znanih imen in vsem je bilo jasno, da ta skupina ne bo mogla uspešno odbijati napadov glavnine. V osmem krogu od skupno dvanajstih, je res prišlo do združitve in v zadnjih krogih je dirka postala nekakšna izločilna, saj so po vrsti izpadali kolesarji, ki niso mogli več zdržati tempa. Posamezni dirkači so poskušali napadati in na primer Wagtmansu je uspelo, da je približno 20 km vodil s 500 m prednosti. Potem pa so ga zopet imeli in do prve odločitve je prišlo 5 km pred ciljem: ko sta ušli dve trojki: Francozi Darrigade, L. Bobet in Anquetil ter Belgijci Van Looy, Van Steenbergen in De Bruyne. Prišlo je do izredno dolgega finiša s katerim so Belgijci nekako onemogočili najhitrejšega od šestorice, Francoza Darrigada. 70 metrov prej ciljem je bil prvi Van Steenbergen, potem ga je dohitel Bobet, toda z zadnjimi silami si je Belgijec zopet pridobil približno meter prednosti.

Stari Rik Van Steenbergen je tokrat že tretjič osvojil naslov svetovnega prvaka v cestni vožnji in mavrične majice, ki si jo je pridobil lani na Danskem mu zopet za leto dni ne bo treba sleči. Prvenstvo se je končalo z velikim uspehom Belgijcev in nekoliko manjšim Francozov, dočim so Italijani nekoliko razočarali. **Rezultati:** 1. Van Steenbergen (Belg) 7:53:14, 2. Bobet (Fr), 3. Darrigade (Fr), 4. Van Looy (Belgija), 5. De Bruyne (Belg), 6. Anqutil (Fr), isti čas, 7. Van Daele (Belg), zaostanek 12 sekund, 8. Schepens (Belg), De Rycke (Belg) isti čas.

V zadnjih disciplinah prvenstva na dirkališču v zasledovalni vožnji profesionalcev je zmagal Francoz Riviere v vožnji z motornim vodstvom Belgijec De Paepe in v ciklobalu moštvo Vzhodne Nemčije.

V Aalborgu na Švedskem se je najbolj izkazal ameriški metalec diska Rink Babka, ki je dosegel 56.80 m, kar je najboljši letošnji rezultat na svetu in četrti najboljši rezultat vseh časov za Gordienom 59.28, Inessom 57.93 in Consolinijem 57.28.

Svetovni rekorder v teku na 1 miljo Derek Ibbotson je doživel že drugi poraz v svoji rekordni disciplini odkar je dosegel svetovni rekord. Najprej ga je premagal Irec Delany, sedaj pa je doživel na tekmovanju v finskem mestu Turku poraz od finskega tekača Salsole, ki je tekel 4:00.2, dočim je bil Anglež 3 desetinke sekunde slabši.

Japonski plavalec Tatahashi Ishimoto je v Tokiu preplaval 100 m v metuljčkovem slogu v času 1:01.8. Njegov zaenkrat še nepriznani svetovni rekord je za pol sekunde boljši.

V tradicionalnem srečanju ženskih teniških reprezentanc ZDA in Velike Britanije so zmagale ameriške igralke s 6:1.

V Berlinu je poljska skakalka v daljino Ciastowa dosegla točno 6 m.

Mariborske vesti

V pripravah na prvenstvo so nogometaši Branika preteklo nedeljo gostovali v Avstriji in v Oberwaldu premagali tamkajšnji klub s 6:1. Zanimivo je, da so po povratku merodajni funkcionarji kluba tudi novinarjem sporočili neresničen rezultat tekme 2:1!

V sredo je Branik v nočni tekmi pred okrog 2000 gledalci igral neodločeno 1:1 s članom III. cone Proleterjem iz Zrenjanina.

Bivša jugoslovanska rekorderka v teku na 800 m, članica Odreda iz Ljubljane, Mariborčanka Marija Knez se na stadionu v Ljudskem vrtu marljivo pripravlja za nastop na finalu državnega prvenstva, kjer pa bo za svoj klub zopet nastopila v šprinterskih disciplinah.

Od 23. do 25. avgusta bo v organizaciji Brodarskega društva »SIDRO« MTT na Mariborskem jezeru državno prvenstvo v kajakih in kanujih na mirnih vodah. Pričakujejo udeležbo okrog 200 veslačev iz vseh krajev Jugoslavije.

Teniški klub Branik je izvedel tečaj za teniške sodnike, ki se ga je udeležilo preko 40 pripadnikov kluba. Tečajniki se bodo udejstvovali kot sodniki na bližnjem državnem prvenstvu. Vodstvo tečaja je bilo v rokah predsednika sodniške komisije Teniške zveze Slovenije Berganta starejšega.

V petek bi morala biti v Ljudskem vrtu mednarodna ženska košarkarska tekma med Danubio z Dunaja in Branikom. Zaradi nevihte pa je žal odpadla. Dunajčanke bodo odigrale tekme v Splitu, Zadru in na Reki, v Mariboru pa eventualno ob povratku s turneje.

Lepa igra gostov

Kladivar : Proleter 1:6 (1:2)

Celje, 18. avg. Gostje iz Zrenjanina so celjskim ljubiteljem nogometa pokazali izredno lepo in koristno igro. Domačini so se le v prvem polčasu uspešno zoperstavljali s požrtvovalnostjo in borbenostjo tehnično boljšemu moštvu. Od 70. minute dalje pa so igralci Kladivarja povsem popustili in Proleter je v izrednem finalu popolnoma nadigral domače ter v kratkem presledku 3 minut dosegel 3 gole. Do zaključka tekme so gostje predvedli na igrišču pravo ekshibicijo ter povsem razbili domače vrste. Za goste so bili uspešni Aksamović v 53. in 71., Veselinov v 70. in 73, Galić v 2. in Begović v 34. minuti. Častni gol za Kladivarja je dosegel Stor v 4. minuti.

V predtekmi so pionirji Kladivarja premagali sovrstnike iz Olimpa 1:0 (1:0), mladinci pa prav tako mladince Olimpa z 2:0 (2:0).

Sobota : Branik 3:0 (1:0)

Murska Sobota, 18. avg. V tekmi za jugoslovanski nogometni pokal so danes požrtvovalni igralci Sobote premagali moštvo Branika. Pred 400 gledalci in oblačnem vremenu je sodil Drvarič iz Murske Sobote. Gole so dosegli v 28. min. Čučko (autogol), v 83. Horvat iz enajstmetrovke in v 89. min. Humar.

Cvetko

Službene objave

VSEM NOGOMETNIM SODNIKOM LJUBLJANE

Podzveza nogometnih sodnikov Ljubljane obvešča vse svoje člane, da bo v petek, 23. t. m. ob 18. uri kolokvij za sodnike I. in II. razreda. Udeležba je obvezna in bo upravni odbor vse izostanke najstrožje kaznoval.

PNS Ljubljana

KOLESARSKE DIRKE V DOLU

»Partizan« v Dolu pri Ljubljani bo organiziral prihodnjo nedeljo, 25. t. m., kolesarski kriterij okrog Dola za turiste in specialiste dirkače. Kriterij se bo začel ob 14.30, prireditelj pa vabi vse verificirane in neverificirane dirkače, da se dirke udeležijo. Prvoplasirani v vsaki skupini bo nagrajen s praktično nagrado, zmagovalec pa bo prejel prehodni pokal občine Črnuče. — *»Partizan«, Dol pri Ljubljani.*

Naročajte se na „POLET“

Kovačić Zdravko je bil eden najuspešnejših članov naše waterpolo reprezentance in zanesljiv čuvar jugoslovanskega »svetišča«

Vitalij Ušakov je bil nekdaj odličen plavalec prostega sloga in celo evropski rekorder, sedaj pa že več let uspešno trenira rusko državno reprezentanco v waterpolu

TRIGLAV : PROLETAREC 5:1 (3:0)

Kranj, 18. avg. V pripravah za jesensko tekmovanje v ljubljansko-primorski ligi je danes kranjski Triglav visoko premagal nogometaše Proletarca iz Zagorja 5:1 (3:0). Tekma je bila mlačna in nezanimiva, tako da ni zadovoljila kakih 300 gledalcev. Moštvi sta nastopili v pomlajenih postavah in sta preizkusili več novih moči.

Praznik zdravja v Žireh

Žiri, 18. avg. V Žireh so danes praznovali pomemben jubilej 50-letnice telovadnega društva, ki je eno najstarejših na Gorenjskem. To ni bil velik praznik samo za žirovske telovadce, pač pa za vse prebivalce Poljanske doline, ki so danes prihiteli v Žiri iz bližnjih vasi in tudi iz ostalih krajev Gorenjske. Zato lahko trdimo, da je bila to za Okrajno zvezo društva Partizan za Gorenjsko ena najlepših letošnjih prireditev na Gorenjskem. Ob tej priložnosti so dopoldne razvili društveni prapor, ki sta mu kumovala Okrajna zveza društva Partizan za Gorenjsko in občinski sindikalni svet občine Žiri. Svečanemu razvitju prapora je sledila parada vseh športnikov in telovadcev žirovske občine, popoldne pa je bila na igrišču za domom Partizana velik telovadni nastop. Na njem je sodelovalo okoli 250 telovadcev iz domačega društva in iz društev »Partizan« Škofja Loka, Kranj, Tržiča in Gorenje vasi. Posebno pozornost je žel nastop najboljše vrste gorenjskih telovadk na orodju, zlasti pa moške orodne telovadne reprezentance, ki je na pripravah v Kranju. Praznik Poljanske doline je tako lepo uspel, saj so se marljivi Žirovci za ta pomemben dan pripravljali skozi vse leto.

Javornik

Lepa telovadna prireditev v Kranju

Kranj. 18. avg. — Sinoči je bila v Savskem Logu v Kranju telovadna akademija. Ob zaključku treninga je moška državna orodna vrsta z državnim prvakom Mirom Cerarjem na čelu pripravila zelo uspelo telovadno akademijo. Ob tej priložnosti je nastopila tudi okrajna ženska orodna vrsta Gorenjske. Pester spored različnih točk na orodju je privabil v Savski Log več kot 500 gledalcev, ki so bili zlasti navdušeni z lepo in skladno izvajanimi vajami državnega prvaka Cerarja na orodju. Poleg Cerarja sta se odlikovala še bivši državni prvak Čaklec in Jurjevič.

Javornik

Mnogo plavalcev v Rogaški Slatini

Rogaška Slatina, 18. avg. Danes je bilo tu okrajno prvenstvo partizanskih društev v plavanju. Nastopilo je okoli 100 tekmovalcev iz petih društev celjskega okraja. Število nastopajočih je vse premajhno, saj jih ima okraj 35. Zadovoljni pa smo lahko z uspehi mladih plavalcev Slovenskih Konjic, Rimskih Toplic in Laškega. **Rezultati: pionirji 66 m prosto** Tinta (Sl. K.) 47.7, Vrstovnik (Sl. K.) 53.5, **66 m prsno** Tinta (Sl. K.) 1:04.3, Vivod (Sl. K.) 1:08.9, **4 × 66 m** Slovenske Konjice 3:44.3, **skoki** Vrstovnik (Sl. K.), Krolegar (Sl. K.), **mladinci 66 m prosto** Cvikl (R. Top.) 44.1, Trbovc (L) 44.1, **66 m prsno** Skerbinek (Sl. K.) 1:02,9, Krolegar (Sl. K.) 1:03.0, **66 m hrbtno** Cvikl (R. Top.) 1:00.5, Trbovc (L) 1:04.2, **4 × 66 m prosto** Rimske Toplice 3:22.2, Polule 3:33.7, **skoki** Trbovc (L), Cvikl (R. Top.), **člani 66 m** Ogrinc (R. Top.) 45.5, Privšek (R. Top.) 47.9, **66 m prsno** Kranjc (Sl. K.) 58.3, Puh (L) 1:02.8, **66 m hrbtno** Ogrinc (R. Top.) 55.6, Lukovič (Sl. K.) 1:05.5, **4 × 66 m prosto** Laško 3:29.0, Rimske Toplice 3:33.6, **skoki** Poljanc (R. Top.), Ogrinc (R. Top.), **mladinke 66 m prosto** Bruderman (Sl. K.) 1:14.8, **66 m prsno** Bruderman (Sl. K.) 1:12.9, Plahuta (Sl. K.) 1:16.8, **članice 66 m prosto** Verstovšek (Sl. K.) 1:14.6, Tenič (Sl. K.) 1:14.8, **66 m prsno** Verstovšek (Sl. K.) 1:12.8, Tenič (Sl. K.) 1:13.4, **skupno stanje v točkah:** Slovenske Konjice 87, Rimske Toplice 44, Laško 21, Rogaška Slatina 6, Polule 5.

Jug

Partizan prvi v Palermu

V Palermu je bilo tradicionalno mednarodno tekmovanje v odbojki za moške in ženske ekipe. V moški konkurenci so zmagali odbojkarji Levskega iz Sofije pred Spartakusom iz Budimpešte in Železničarjem iz Beograda, pri ženskah pa je prvo mesto pripadlo ekipi Partizana iz Beograda pred MAV iz Budimpešte in Palermom.

Avstralska atletska veza je povabila na tri tekmovanja v decembru v Avstralijo odlične evropske tekače Sveda Waerna, Madžara Szaba in Belgijca Moensa.

V Berlinu je angleška nogometna enajstorica Manchester United premagala mestno reprezentanco s 3:0 (2:0).

Nekaj rezultatov avstrijskega prvenstva v plavanju, ki je bilo v tirolskem kraju Schwaz: moški — 100 m prosto Schubert 1:01.4, **200 m prosto** Ilk 2:17.3, **100 m prsno** Brauner 1:17.2, **200 m prsno** Brauner 2:50.6, **ženske — 100 m prosto** Nowotny 1:11.4, **400 m prosto** Dokoupil 5:55.2, **100 m metuljček** Vilanovsky 1:27.7.

Uspel letalski miting v Lescah

Lesce, 18. avg. Alpski letalski center v Lescah je danes organiziral s pomočjo Letalske zveze Slovenije in Letalske zveze Jugoslavije uspel letalski miting, na katerem so poleg domačih letal nastopila tudi letala jugoslovanskega vojnega letalstva. Nad 16.000 gledalcev je z navdušenjem in odobravanjem spremljalo 3 ure trajajoč program, ki je obstojal iz 11 točk. V programu so pokazali svojo sposobnost modelarji, skupine jadralnih letal, akrobatsko letalo, športna in reaktivna letala.

Ulčar.

TUDI SVETOVNO PRVENSTVO

Šoferji taksijev iz Stockholma, Osla in Helsingov igrajo vsako leto nogometni turnir, ki ga imenujejo »Svetovno prvenstvo šoferjev — taksijev«. Letos so bili najuspešnejši predstavniki Stockholma, ki so premagali šoferje Osla s 3:0, proti svojim kolegom iz Helsinkov pa so igrali 0:0.

WATERPOLO

En dan na waterpolo tekmovanju »Trofeo d'Italia«

Ne pretep, ampak poljubljanje

»Danes bo, kar bo!« so nas v četrtek pozdravili kolegi, ki spremljajo »Trofeo d'Italia« že od prvega dne, »malo manj kot finale že na polovici turnirja.« Razpored res ni bil slab, najprej borba za zadnje mesto Romunija : Nizozemska, potem nekakšen finale Sovjetska zveza : Madžarska, zatem pa še srečanje naših z Italijani, ki naj bi tudi nam odprlo pot v borbo za ponovno osvoboditev dragocene nagrade.

Napravili smo torej kratek skok v Zagreb in prva vesela novica je bila, da hočejo organizatorji tokrat tudi na račun novinarjev reševati deficitno prireditev, kajti večina je morala plačati vstopnice. Pet sto dinarjev je torej menjalo lastnika in v žepu sem imel ta dragoceni modro-beli vrednostni papir, ki mi je nakazoval sedež 34, vrsta IV na zahodni tribuni. Za novinarje lepo skrbijo. Sproti jim dostavljajo na mizo bilten, prav tako pa tudi takoj kasirajo 1600 din, če se hočeš udeležiti banketa po tekmovanju.

Povedali so nam, da je bil prva dva dni stadion Naprijeda na Šalati napol prazen. Kako to? Zanimanje za to veliko tekmovanje v Zagrebu ni majhno. Na vsakem koraku smo namreč slišali ljudi, ki so se pogovarjali o waterpolu. Toda tu so visoke cene, ki običajnemu zemljanu Zagreba onemogočajo, da bi si ogledal veliko prireditev dan za dnem. Vsak dan 500 din, ali v najboljšem primeru 200 za stojišče, to je vendarle nekoliko preveč.

Strast za stave

Športne stave sicer nimamo, zato pa so privatne »kladionice« zopet delovale s polno paro. Tudi slovenski novinarji so osnovali svojo in prognoze so kar deževale. Kakšni bodo rezultati današnjih treh tekem, kakšen bo točen rezultat srečanja Italija : Jugoslavija, kakšen bo končni vrstni red, to so bila vprašanja in ni dosti manjkalo, da nismo stavili še to, kdo od Rusov bo prvi skočil v bazen in ali bo italijanski sprinter Pucci ali naš Ježić prvi pri plavanju na žogo ob začetku tekme.

Vstopnica je bila torej v žepu, stave sklenjene in smo se lahko povzpeli po mnogih stopnicah na Šalato. Naprijedovega plavalnega stadiona doslej še nisem videl. Moram priznati, da stvar ne izgleda slabo. Le pomožne naprave še niso v celoti »na mestu«. Pravijo, da so se organizatorji zelo potrudili. Toda na samem tekmovanju ni šlo vse tako »po maslu«. Enkrat ni delovala rediteljska služba, drugič se je napovedovalec v petih besedah zmotil šestkrat, potem ni delovala razsvetljava, pa tudi zamud ni manjkalo. Manjkalo je pravzaprav samo še to, da bi kak častitljiv funkcionar FINA ali LENA, ki so se postavili v posebnih rdečih »uniformah«, padel v bazen, potem bi bilo veselje popolno.

Voda je razburkana

Ura je bila 18 in v vodo so poskakali waterpolisti Romunije in Nizozemske. Tekma najslabših moštev turnirja ni ogrela gledalcev, čeprav je bila s svojimi obrati kar zanimiva. Nizozemci so si privoščili vodstvo in med drugim tudi dosego gola, ko so imeli igralca manj, toda končno so jih Romuni, predvsem po zaslugi odličnega Bodite, vendarle premagali. Vse drugačno razpoloženje pa je zavladalo, ko so se ob bazenu pojavili veliki nasprotniki Madžari in Rusi. Na eni strani rdeči plašči Madžarov, na drugi pa modri Rusov. Posebno priljubljenost uživa pri zagrebškem občinstvu ruski kapetan Pjotr Mšvemiradze, ki je bil deležen posebnega aplavza pri predstavljanju.

Posebej so se gledalci spomnili z žvižganjem tudi jugoslovanskega sodnika dr. Kumerja, neslavnega junaka tekme Madžarska : Italija. Že začetek je mnogo obetal. Vsi stalni obiskovalci so si bili kmalu edini v tem, da gledajo doslej najboljšo tekmo na prireditvi. Že v prvih minutah je Mšvemiradze dvakrat ukanil svojega spremljevalca Mayerja, ki ga je sicer spremljal kot senca, toda še vedno premalo. Potem so prišle madžarske minute. Najprej je Dömötör realiziral četverec, potem pa se je v listo strelcev s krasnim strelom v bližnji kot predstavil Markovits. Ob odmoru je bilo torej še vse odprto. Jugoslovanom je neodločen rezultat kar ustrezal. Toda boljša kondicija Rusov, tudi hitrejše plavanje in mnogo točnejše dodaje, so tekmo kmalu odločile. Zanimivo je dejstvo, da so se v listo strelcev za Ruse sedaj vpisali branilci: dvakrat Kartašev in enkrat Kurenoj. Madžari pač niso več nekdanji umetniki igre v vodi. Niso še preboleli izgube nekaterih igralcev, to je bilo mnenje vseh, ki so v zadnjih letih videli na delu najboljše waterpoliste sosednje države. Rusi pa so v svojem pohodu proti vrhu svetovnega waterpola napravili zopet korak naprej.

Tekma je potekala v prijateljskem duhu in razen običajnih prekrškov ni bilo prav nič takega, kar bi spominjalo na olimpijsko klanje v Melbournu, kjer so Madžari sicer zmagali s 4:0, zato pa pustili v bazenu tudi nekaj krvi. Tokrat so se igralci med seboj celo poljubljali, prav tako kot tudi kapetana jugoslovanske in italijanske reprezentance, Kovačič in Rubini pred tekmo.

Bravo, Jugoslovani!

Najtežje pričakovana je bila seveda zadnja tekma med Jugoslavijo in Italijo. Italijani so prva dva dni zaigrali presenetljivo dobro, naši pa pod pričakovanji, zato so si mnogi obetali prav trdo borbo z »azzurri«. Že prve akcije pa so pokazale, da so igralci z belimi kapicami, to je Jugoslovani, absolutno boljši. Napadi Jugoslovanov so bili hitrejši in bolj smotrni. Le nekaj nas je motilo. Podobno kot pri nogometu, je bilo često opaziti vse preveč oklevanja pred vrati in tako je šlo nekaj odličnih priložnosti po vodi. Sreče tudi nismo imeli preveč. Za že premaganega vratarja Italijanov je nekajkrat uspešno posredovala vratnica. Ko je Ivković načel italijansko mrežo, je bil stadion prvič res glasen. Navdušenje se je seveda stopnjevalo z drugim in tretjim golom, majhna zavora pa je bil italijanski uspeh, ko so naši igrali brez Cipcija. Z rezultatom prvega polčasa 3:1 smo bili zadovoljni in pričakovali smo podobno nadaljevanje.

Res je Cipci v času naše številčne premoči zadel v črno še četrtič, potem pa je bilo golov konec. Priložnosti sicer ni manjkalo. Tako so imeli Italijani še četverec, ki ga pa sploh niso streljali, ker Pucci menda ni slišal sodnikovega žvižga in ni takoj streljal, razen tega pa je napravil napako še s tem, da je pred metom zamahnil. Ob neki »gužvi« pred našim golom je sodnik postavil na hladno Radonjića in čim so si naši zopet priborili žogo, so se odločili za taktiko zavlačevanja in so plavali na vse strani, samo proti nasprotnikovim vratom ne. Za gledalce sicer precej dolgočasna stvar, za rezultat pa zelo »zdrava«. S tem, da smo prejeli le en gol, smo se po tretjem dnevu zaradi boljšega količnika uvrstili celo na prvo mesto pred Ruse.

Odličen sodnik

S sodnikom so bili gledalci zadovoljni in padale so tudi pripombe kot: »Naš čovjek, boga mi!«. Od treh sodnikov, ki smo jih videli, je sodil z največ avtoritete, z največ gestami, toda tudi najboljše, Madžar Lemhenyi. Škoda, da nismo videli na delu Rusa Blumenthala, ki je menda še boljši.

Skupaj z razsvetljavo stadiona je ugasnil tretji dan »Trofeo d'Italia« in množice gledalcev so se zadovoljne drenjale po ozkih stopnicah v »pritličje« Zagreba, zadovoljni zato, ker so videli doslej najlepše tekme na turnirju, še bolj pa zaradi uspeha naših waterpolistov, ki so še naprej ostali v borbi za najvišje mesto.

Rožman Marko

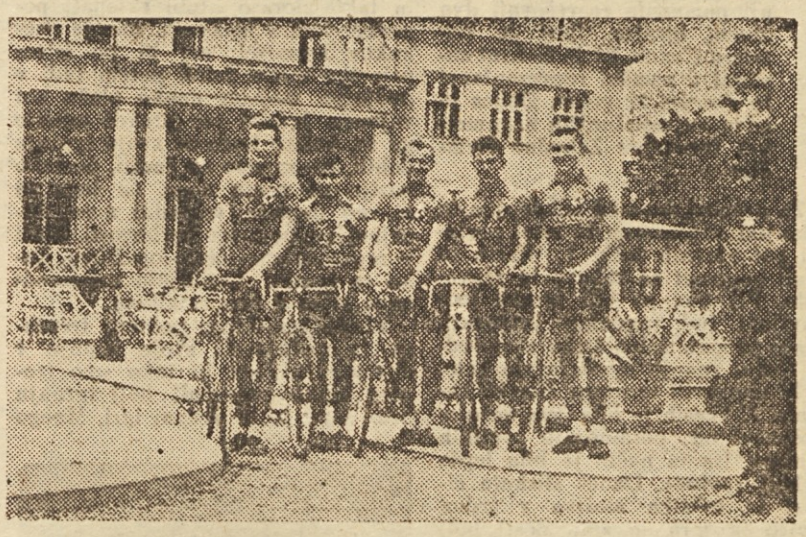

Mladi kolesarji mariborskega Branika so med najboljšimi v Sloveniji

PLAVANJE

Po prvenstvu Slovenije v plavanju

Pot gre nevzdržno navzgor

Prekrasen plavalni stadion v Trbovljah je bil tri dni preteklega tedna prizorišče borb najboljših plavalcev Slovenije. V tem plavališču, ki je mimogrede rečeno, prav gotovo najlepši plavalni stadion v Sloveniji in je sposoben tudi za prireditve velikega mednarodnega formata, so se zbrali prav vsi kvalitetni slovenski plavalci. Ko smo pregledovali listo nastopajočih, smo med boljšimi plavalci opazili, da nista na tekmovanju edinole Mariborčana Brandner in Vauhnikova, tako da lahko ugotovimo, da smo v Trbovljah imeli zbrano vse, kar v Sloveniji premoremo.

BRINOVEC PLAVALEC ŠT. 1

Ko danes po končanem prvenstvu pregledujemo rezultate zmagovalcev in ocenjujemo njihovo vrednost, potem se kaj težko opredelimo, kateri rezultat je najboljši, saj so bili na prvenstvu skoraj na vseh progah doseženi odlični rezultati. Pa vendar se nam zdi, da moramo pripisati prvo mesto mlademu kranjskemu plavalcu Brinovcu, ki nas je letos s svojimi rezultati že nekajkrat presenetil, prvo mesto. Njegov rezultat na 1500 m prosto je ne samo nov mladinski državni rekord, temveč tudi rezultat, ki ga je v sladki vodi dosegel edinole Marjan Stipetić. Če upoštevamo še to, da po vsem videzu Brinovec na tej progi ni dal vsega od sebe, potem mu z vso upravičenostjo pripisujemo, da je na državnem prvenstvu za to progo kandidat št. 1. Menimo, da je Brinovec sposoben v morju za rezultat med 19.30 in 19.40, kar bo po našem mišljenju zadoščalo za prvo mesto v Jugoslaviji.

VILFAN IN PELHAN NISTA VEČ NAJHITREJŠA SLOVENCA

Predvojni državni rekord na 100 m prosto, ki ga je držal znani plavalec Draško Vilfan, je tik po vojni izenačil Ciril Pelhan z rezultatom 1:00.2. V naslednjih letih smo imeli dva plavalca, ki sta kandidirala za ta naslov (Hafner in Pirc), vendar se ni nikomur posrečilo odvzeti rekord Pelhanu. Po enajstih letih smo dobili hitrejšega plavalca v Janezu Kocmurju, ki je v Trbovljah zabeležil rezultat točno minuto. V štafeti so mu izmerili celo čas 59.7 in smatramo, da bo Janez morda že na državnem prvenstvu prebil »zvočni zid« 1 minute.

SAMO ENO PRESENEČENJE MED FAVORITI

V prejšnji številki Poleta smo prognozirali prvake na vseh progah. Naše prognoze so se uresničile na vseh progah, le na 100 m hrbtno za ženske je pripravila nemajhno presenečenje domačinka Manca Kočarjeva, ki je po 13 letih neprekinjenega primata Pelanove, zavzela prvo mesto v Sloveniji med plavalkami hrbtnega sloga. Ostali favoriti so zmagovali s precejšnjo prednostjo, morda največ težav je imel Goršič na 100 m hrbtno, ker mu je bil tik za petami Umek ter Koncilja na 100 m metuljček, kjer jo je Horvatova resno ogrozila.

IMENA, KI SO PRESENEČALA

Poleg favoritov, ki smo jih omenjali že v prejšnji številki, pa smo na prvenstvu zasledili vrsto tekmovalcev, ki so nas s svojimi rezultati več kot presenečali. V prvi vrsti je treba tu omeniti Košnika z odličnima rezultatoma na 100 m in 1500 m prosto ter z odličnim časom (2:18.2), ki ga je kot prvi plavalec postavil v štafeti 4 × 200 m prosto. Dalje Umeka na 100 m hrbtno, male pionirke Breskvarjeve v metuljčkovem in prsnem slogu, Čebuljeve na 100 m prosto in druge.

Pri obilici odličnih rezultatov pa vendar ne smemo pozabiti na nekatere slabe točke, ki so se pokazale med našimi tekmovalci. Prav gotovo je naša najslabša disciplina trenutno 200 m prsno za moške, kjer razen Pelca in do neke mere Zrimška, ne premoremo nobenega boljšega niti perspektivnejšega plavalca. Skoraj slično je tudi v metuljčku, kjer zopet za Poljanškom in Zrimškom nimamo dostojnih naslednikov. V povprečju so bili morda najslabši rezultati na 400 m prosto za ženske, saj rezultati okrog 6.35, ki so jih dosegle tekmovalke od 2. do 6. mesta, ne predstavljajo enakovredne kvalitete ostalim rezultatom na prvenstvu.

Organizacija tekmovanja, ki je bila poverjena plavalnemu klubu Rudar, je bila zelo dobra, tako da lahko v Trbovljah zaupamo organizatorjem tudi večje plavalne prireditve prav zaradi tega, ker prekrasen športni objekt, kakršnega imajo v Trbovljah, to tudi zasluži.

Prvenstvo je letos ponovno osvojil kranjski Triglav z velikim naskokom pred Ljubljano, ki pa je s slično razliko v točkah pustila za seboj ostale tekmece. Od 3. do 7. mesta pa so se zgnetli vsi ostali klubi, med katerimi moramo pohvaliti Prešerna, Celulozo in domačega Rudarja, ki so pustili za seboj doslej bolj renomirane klube kot so bili Kamnik, Ilirija in Branik.

Rezultati — moški: 100 m prosto 1. Kocmur 1:00.0 (nov slovenski rekord), 2. Košnik (oba T) 1:01.8, 3. Drofenik (Br) 1:03.1, 4. Brinovec (T) 1:03.7, **400 m prosto** 1. Brinovec 5:19.8, 2. Košnik (oba T) 5:20.7, 3. Drofenik (Br) 5:25.0, 4. Zelenžek (Rud) 5:30.5, 5. Marc (Lj) 5:31.2, 6. Cilenšek (Pr) 5:35.7, **1500 m prosto** 1. Brinovec 19:53.5, (nov slovenski in državni mladinski rekord), 2. Košnik (oba T) 20:26.7, 3. Goršič (Lj) 21:04.7, 5. Zrimšek (T) 21:21.9, 5. Poljanšek (Lj) 21:55.7, 6. Zelenžek (Rud) 22:05.0, **200 m prsno** 1. Pelc (Lj) 2:49.9, 2. Zrimšek (T) 2:59.8, 3. Dobrovoljc (K) 3:03.8, 4. Pikl (Pr) 3:06.5, 5. Kanc (I) 3:07.8, 6. Chwatal (T) 3:08.7, **200 m metuljček** 1. Poljanšek (Lj) 2:49.6, 2. Zrimšek (T) 2:56.2, 3. Dobrovoljc (K) 3:00.4, 4. Pelc (Lj) 3:04.8, 5. Peternel (T) 3:10.0, 6. Čibej (Rud) 3:11.5, **100 m hrbtno** 1. Goršič (Lj) 1:13.6, 2. Umek (I) 1:14.2, 3. Gašperin (Lj) 1:16.0, 4. Colnar (T) 1:22.2, 5. Kaplan (Cel) 1:23.1, 6. Volkar (Lj) 1:24.2, **4 × 200 m prosto** 1. Triglav (Košnik, Kocmur, Petrič, Brinovec) - 9:39.4, (nov slovenski rekord), 2. Ljubljana I. 10:18.8, 3. Triglav II. 10:38.7, 4. Ljubljana II. 10:48.3, 5. Celuloza 11:02.7, 6. Prešeren 11:12.8, **4 × 100** Ljubljana I. 5:00.0, 3. Ljubljana II. 5:10.6, 4. Ilirija 5:15.5, 5. Triglav II. 5:24.3, 6. Rudar 5:26.4, **ženske: 100 m prosto** 1. Koncilja (T) 1:16.1, 2. Čebulj (Pr) 1:18.5, 3. Horvat (j) 1:18.9, 4. Sušnik (K) 1:20.2, (nov slovenski pionirski rekord), 5. Colnar (T) 1:20.5, 6. Pelan (K) 1:23.7, **400 m prosto** 1. Koncilja (T) 6:19.8, 2. Pelan (K) 6:32.9, 3. Čebulj (Pr) 6:34.0, 4. Grozina (Cel) 6:35.1, 5. Koritnik (Rud) 6:36.0, 6. Hočevar (I) 6:39.9, **200 m prsno** 1. Tominšek (Lj) 3:11.4, 2. Vukič (T) 3:16.0, 3. Breskvar (Cel) 3:18.4, 4. Rode (Lj) 3:21.4, 5. Pirc (I) 3:27.5, 6. Čebulj (Pr) 3:35.9, **100 m metuljček** 1. Koncilja (T) 1:26.7, 2. Horvat (Lj) 1:27.2, 3. Breskvar (Cel) 1:29.8, 4. Čebulj (Pr) 1:32.7, 5. Vukič (T) 1:33.0, 6. Tominšek (Lj) 1:35.0, **100 m hrbtno** 1. Kočar (Rud) 1:28.5, 2. Pelan (K) 1:28.8, 3. Colnar (T) 1:31.3 (nov slovenski pionirski rekord), 4. Koncilja (T) 1:31.5, 5. 5. Grozina (Cel) 1:32.9, 6. Hočevar (I) 1:33.0, **4 × 100 m prosto** 1. Triglav 5:34.1, 2. Prešeren 5:45.9, 3. Ljubljana 5.52.6, 4. Celuloza 6:00.7, 5. Triglav II. 6:17.4, 6. Rudar 6:19.9, **4 × 100 m mešano** 1. Triglav 5:59.4, 2. Celuloza 6:13.5, 3. Rudar 6:18.8, 4. Prešeren 6:20.8, 5. Ljubljana 6:34.2, 6. Ilirija 6:37.4.

Končno stanje točk: 1. Triglav 272, 2. Ljubljana 152, 3. Prešeren 45, Celuloza 43, 5. Rudar 34, 6. Kamnik 30, 7. Ilirija 22, 8. Branik 10.

Nov plavalni rod na Vrhniki

Te dni se je vrnila iz Valdoltre druga skupina vrhniških pionirjev in mladincev, ki je bila 14 dni na taborenju ob morju. Društvo prijateljev mladine in domači »Partizan« sta uspešno organizirala to taborjenje in priredila za mladi naraščaj pod vodstvom dveh plavalnih inštruktorjev tudi plavalno šolo. Tako so se vsi pionirji naučili plavanja, hkrati pa so na taborjenju igrali tudi odbojko, košarko in rokomet z mladino bližnjih taborov, ki je prispela iz Litije in Nove Gorice. V teh srečanjih so bili skoraj povsod Vrhničani zmagoviti.

REZULTATI TROFEO D'ITALIA
(vključno od 16. t. m.)

Jugoslavija : Nizozemska 3:2 (1:1), strelci Arneri, Ježić, Cipci - Van Dorp, Smol, sodnik Rogione (It).

Sovjetska zveza : Italija 6:3 (4:2), strelci Movemiradze 2, Semjonov 2, Kartašev, Prokopov - Pucci 2, D'Achille, sodnik Ketelaar (Niz.).

Madžarska : Romunija 12:0 (9:0), strelci Mayer 4, Dömötör 3, Markovits 2, Kanisza 2, Szivos, sodnik Blumenthal (SZ).

Jugoslavija : Romunija 9:1 (5:0), strelci Ježič 4, Radonjić 3, Arneri, Kačić - Blažek, sodnik Lemhenyi (Madž.).

Sovjetska zveza : Nizozemska 9:1 (5:0), strelci Mšvemiradze 3, Breus 2, Prokopov 2, Kurenoj 2, Van Dorp, sodnik Rogione (It).

Madžarska : Italija 4:2 (1:1), strelci Hevesi, Karpati, Varga, Markovits - Pucci 2, sodnik dr. Kumar (J).

Romunija : Nizozemska 5:4 (1:2), strelci Badita 3, Simon, Zahan - Luchs, Korevaar, Lamme, sodnik Lemhenyi (Madž).

Sovjetska zveza : Madžarska 5:2 (2:2), strelci Mšvemiradze 2, Kartašev 2, Kurenoj - Markovits, Dömötör, sodnik Rogione (It).

Jugoslavija : Italija 4:1 (3:1), strelci Ivković, Kačić, Ježić, Cipci - D'Altrui, sodnik Ketelaar

ŠPAGETI IN SHUJŠANJE

V italijanskem mestu Forli je prišlo do spora med srednjim napadalcem domačega nogometnega kluba Ginom Morenttinijem in lastnikom majhne tovarne špagetov. Tovarnar je namreč v svoji reklami trdil, da je najbolj priljubljeni nogometaš Forlija shujšal v nekaj tednih za 4 kg, ker je jedel njegove znane špagete, pomešane s sredstvom za shujšanje. Morettini pa je protestiral rekoč: »Moje shujšanje lahko pripišem le močnemu treningu. Sicer je tovarnar špagetov naš trener, toda na treningu me zalaga predvsem z raznimi vajami in tekom, ne pa s špageti.«

„Nogomet nekdaj in sedaj“

CONNEN in BICKEL glasujeta za nekdaj

Vprašanje, kdaj so igrali boljši nogomet, ali pred vojno ali v zadnjih letih, nam v današnji številki s svojimi mnenji pomagata razreševati dva znana igralca. Prvi je Edmund Conen, ki je 28-krat nastopil v nemški reprezentanci in dosegel 27 golov. Danes je eden najuspešnejših nogometnih trenerjev Zahodne Nemčije.

»Za primerjavo med nekdanjim in sedanjim nogometom bi želel postaviti pet glavnih točk: 1. Včasih so igrali nogomet za zabavo in razvedrilo. Pri tem so bili igralci pripravljeni tudi marsikaj žrtvovati. Danes je materialna stran v ospredju. Svoje znanje izpolnjujejo zato, da bi napravili iz njega čimveč kapitala. 2. Včasih je bila igra nekako »nošena« od posameznih velikih igralcev. Na ta način je bila lepša in bolj »polna«. Danes stiskata sistem in taktika moštva v trdne okvire in igra je zato dosti bolj šablonska kot nekdaj. 3. Včasih je bilo mnogo več igralcev, ki so bili tehnično boljše pripravljeni in tudi na treningu bolj marljivi. Danes manjka treninga najmanjših podrobnosti. To prinaša premajhno zanesljivost pri obvladanju žoge in mnogo napačne podaje in igra ni tako tekoča kot prej. 4. Konkurenca za vsako mesto v državni reprezentanci je bila nekdaj zelo velika. Zelo smo se morali boriti, da bi v reprezentanci ostali. Danes opažam, da razen za nekatera mesta te konkurence skoraj ni več. Zato je odpadel važen moment, ki je prej vzpodbujal k resnejšemu treningu in temu primernim uspehom. 5. Nekdaj smo imeli mnogo večje možnosti izbire. Danes pa še vedno bolehamo na posledicah vojne, kajti mnogo talentov se ni vrnilo in razvoj se je popolnoma ustavil.

Nekaj stvari bi želel še posebej poudariti. Predvsem pripominjam, da govorim v svojih izvajanjih o nemškem nogometu, ne pa o nogometu nasploh. Zdi se mi, da je tre-

Zupančič bo v letošnji sezoni imel najbrž večkrat priložnost, da očuva »svetišče« nogometne enajstorice »Ljubljane«

nutna ureditev našega nogometa z nekakšnim polprofesionalizmom le zasilna in ne najboljša rešitev. Opažamo pomanjkanje dobrih igralcev in tako morajo klubi sklepati pogodbe tudi s slabšimi, kar je vsekakor nesmisel, saj bi po istem principu moral imeti potem tudi v podjetju mojster enako plačo kot vajenec. Igralci vse preveč mislijo na to, koliko bodo za svoje igranje dobili, ne smemo se čuditi, če tako pazijo na svoje noge, da tega že ni več mogoče vskladiti z najobičajnejšim pojmom borbenosti. Tudi v reprezentanci često opažamo, kako se igralci izogibljejo neposrednega stika z nasprotnikom.

Včasih smo izven rednega treninga izpopolnjevali svoje znanje v obvladanju žoge in tako smo trening lahko posvečali bolj igranju brez žoge, to je skupni igri. Mnogo pozornosti smo posvečali atletskemu treningu in večina reprezentančnih napadalcev je lahko pretekla 100 m v 11.2. Reprezentant, ki ni suvereno obvladal žoge, se je lahko kar hitro poslovil s skupnega treninga, enako tudi oni, ki se je na treningu premalo trudil. Če moram na koncu torej jasno povedati svoje mnenje, se bom lahko hitro odločil. Včasih so igrali boljši nogomet.«

NA TEKMO Z 39 STOPINJ VROČINE — S TEKME ZDRAV

Ne gre tu za noben zdravstveni prekršek v zvezi s kakšnim igralcem nogometa, temveč pravzaprav za »čudežen« dogodek, ki se je zgodil v Bitolju pred 25 leti.

V Bitolju zelo dobro poznajo simpatičnega starca Pambukija Karamfilovskega, ki je nedavno praznoval 80- letnico svojega rojstva. Ta mož še ni zamudil nobene nogometne tekme in je zelo navdušen navijač za svoj klub. Kaj ga je do tega pripravilo? Sam pripoveduje takole:

»Bilo je leta 1932. Ležal sem v postelji težko bolan. Imel sem temperaturo 39 stopinj in domači so bili zelo v strahu za moje zdravje. Jaz pa sem samo premišljal, kako bi odšel na nogometno tekmo. Naročil sem izvoščka, moji so me lepo zavili v odejo — kajti zunaj je vladala ostra zima — jaz pa, čeprav s temperaturo, naravnost na igrišče, da bi bodril svoje ljubljence. Moje moštvo je zmagalo in verjemite ali ne, od silnega veselja mi je padla temperatura in zdrav sem se vrnil s tekme.«

Pravijo, da ni bolj rednega obiskovalca nogometnih tekem v Bitolju, kot je ta Karamfilovski. Je pa tudi zelo temperamenten in se silno razjezi, če njegovi nogometaši tekmo izgubijo. Takrat je zanj edino zdravilo — soda bikarbona!

NOGOMET

Spet usodna Vespa!

Crvena zvezda se je ob svojem prvem startu v zvezni nogometni ligi slabo izkazala. Temu pa so bili krivi različni vzroki, za katere morda niti gledalci niso vedeli. Že to, da je moštvo nastopilo brez Beare, Stankovića, Mitića in Vlada Popovića, je pomenilo oslabitev. Na tekmi pa je igral Ljuba Spajić, ki je komaj okreval od poškodbe. Ko so ga vprašali, kje jo je dobil, je povedal tole:

»Bil sem nekega dne na Avali. Ko sem se vračal, je nek otrok skočil na cesto. Da ne bi prišlo do nesreče, sem zavozil z »Vespo« v jarek in si precej potolkel obe koleni. Ne vem, kako bom lahko igral.«

Ker je bilo že toliko primerov nesreče z motornimi vozili, predlagajo sedaj, naj bi odbor ligaških klubov pri NZJ na eni svojih sej obravnaval na dnevnem redu tudi problem nogometašev in njihovih »Vesp«.

To pa še ni vse, Crvena zvezda bo še bolj udarjena. Vlada Popović je že v bolnici, Rudinski bo odšel v JLA, Toplak pa je prav tako zbolel in bo šel na operacijo slepiča. Kaže, da bo Crvena zvezda nekaj časa v pravem razsulu.

Odred ostane v ligi!

Ker so se na naše uredništvo obrnili nekateri bralci z vprašanjem, ali bo Odred ostal v I. conski nogometni ligi ali ne (glede na reševanje spora s Turbino), ponovno sporočamo, da je bila pritožba Turbine odbita in ostane zato Odred v ligi!

»NOVA« NOGOMETNA PRAVILA

Ljudje na nogometnih tekmah se razburjajo, če delajo sodniki napake. Izrečejo jim vse, kar najdejo v različnih »slovarjih«. Kaj bi šele rekli, če bi doživeli to, kar se je zgodilo na nogometni tekmi med Mladostjo in Žiko v Mačvi? Sodnik Petrović je izključil v eni minuti — prav na košarkarski način — 6 igralcev enega moštva in nato nadaljeval tekmo, čeprav bi po pravilih nogometnih pravilih tega ne smel storiti, ker mora igrati najmanj 7 igralcev. Zanimivo je, da se noben nogometni forum ob to ni spodtaknil in da je priznal ta »nova« pravila, ki jih je začel uveljavljati sodnik Petrović.

Gledalec dosegel gol!

V Sisku je bila odigrana nedavno prijateljska nogometna tekma med conskim ligašem Segesto in Borcem. Nenadoma je neki igralec, ki je bil očividno razsrjen nad neučinkovitostjo svojega moštva, brcnil žogo z gol-out linije proti vratom in žoga se je skotalila mimo presenečenega vratarja v mrežo. Gledalec je torej gol dosegel, sodnik pa ga je priznal kot povsem regularno dosežen gol.

Prihodnjo nedeljo bo v Mariboru letošnje prvenstvo Slovenije v tenisu. Med člani je glavni favorit Ljubljančan Škulj, ki bo po vsej verjetnosti brez večjih težav osvojil naslov republiškega prvaka

Tudi v Švici nekoč bolje

Alfred Bickel je 72-krat oblekel dres z belim križem na rdečem polju. 18 let je bil stalni član reprezentance in šele pred letom dni je 38 let star zapustil vrhunski nogomet, toda še vedno igra v svojem klubu Grasshoppers. Poglejmo, kaj pravi ta preizkušeni igralec:

»Mnogo momentov nastopa ob primerjavi nekdanjega in sedanjega nogometa. Toda skoraj pri vseh bi se moral odločiti za nekdaj. Gledam sicer bolj s švicarskimi očmi, toda trdim, da so igrali nekdaj bolj ostro in da smo se napadalci teže uveljavljali. Ritem igre je danes res hitrejši, toda nekdaj je moštvo bolje držalo žogo in dobro vigranemu predvojnemu moštvu je bilo težko razbiti njegovo tekočo igro. Prej smo trenirali manj, toda pripravljeni nismo bili nič slabše. Več nismo mogli trenirati, ker smo bili vsi redno zaposleni in bi ob pojačanem treningu nastopali na tekmah izmučeni. Včasih so bili igralci tudi tesneje navezani na svoj klub. Takšnega skakanja okoli igralcev, ki jim skušajo nuditi prav vse, kot ga vidimo danes, nekdaj ni bilo. Zdi se mi, da današnji igralci nimajo več nogometa nekako v mesu in krvi, kot je bilo to prej, ko so po vseh cestah in travnikih dečki nabijali žogo. Danes jih je s cest izpodrinil promet, pa tudi travnikov v večjih krajih skoraj ni več. »Velikih« igralcev je danes mnogo, mnogo manj kot nekdaj. Trdijo, da kvaliteta pada tudi zaradi prevelikega števila tekem. To najbrž ne bo držalo, kajti tudi pred vojno sem v nekaj sezonah prišel do 50 tekem. Po vojni je skoraj povsod bilo opaziti, da se je težišče igre preneslo v obrambo. Nogomet je od igre začel počasi prehajati v borbo. Zato ponavljam: danes ne igramo niti tako lepo, niti tako dobro kot nekdaj. To velja za naše klube, pa tudi za inozemske in reprezentance. Mislim, da bi naša izbrana ekipa iz leta 1938, ki je prišla v polfinale svetovnega prvenstva in kasneje premagala tudi Anglijo, odpravila vse kasnejše švicarske reprezentance.«

8. septembra pričetek tekmovanja v I. conski ligi

Že pred startom zapletljaji

V letošnji sezoni 1957/58 bodo torej odigrane »poslovilne« tekme v conskih nogometnih ligah. Že to nedeljo bodo nastopili klubi II-A cone, do 8. septembra pa bodo startali udeleženci tudi v drugih conah. V zvezi s tem so bile izvršene še zadnje priprave, klubi igrajo prijateljske tekme, vodstva posameznih con pa pripravljajo tekmovanje, da bi čimbolj redno potekalo.

Letos bodo morali odgovorni forumi še posebej paziti na to, da ne bo prišlo do različnih nepravilnosti, kajti kot smo že v prejšnji številki poročali, bo za vstop v II. in I. zvezno ligo odločal končni plasma v tekmovanju. Glede na to se kaj lahko zgodi, da bodo posamezna moštva poizkušala s kakršnimi koli sredstvi doseči čim boljše rezultate. Torej je potrebna vsestranska budnost in takojšnji ukrepi proti različnim »vidnim« ali »nevidnim« poizkusom neregularnega tekmovanja s strani klubskih uprav ali igralcev.

Pri vsem tem pa nas motijo priprave sekretariata I. conske lige. Na seji 7. t. m. so prvič izžrebali številke udeležencev za jesensko prvenstvo, nato pa so sestavili pare po Bergerjevih tablicah. Ta sestava parov pa je držala le nekaj dni. Ponovno so žrebali številke in tako so dobili nekateri klubi povsem druge startne številke kot prvič. To žrebanje pa je bilo menda izvršeno zaradi tega, ker bi bil spored tekem v Zagrebu moten in bi v nekaj primerih nastopali hkrati trije zagrebški klubi, enkrat pa celo vsi štirje.

Kot pa smo zvedeli pri sekretariatu conske lige, tudi s ponovnim žrebanjem niso zadovoljni in bo 1. septembra v Zagrebu sestanek vseh predstavnikov klubov, ki tekmujejo v I. coni, da bi prišli do zadovoljive kompromisne rešitve. Drugi žreb bo, kot pravijo, sicer ostal v veljavi, vendar pa bo nekoliko izpremenjen spored tekem v nekaterih kolih. Ta izprememba pa je nujno potrebna, vendar smo mnenja, da bo moral sekretariat upoštevati tudi želje slovenskih predstavnikov, predvsem Ljubljane in Odreda. Zakaj? Že v minuli sezoni ni bil dvojni spored v Ljubljani sprejemljiv, letos pa se je ta stvar po drugem žrebu še poslabšala. Medtem ko sta Ljubljana in Odred igrala lani hkrati doma dvakrat, se bi to zgodilo letos štirikrat, in sicer v VI., VIII., X. in XII. kolu. Na ta način bi bila i Odred i Ljubljana prikrajšana za obisk gledalcev, ker je zaradi različnega terena na igriščih — vsako moštvo je pač navajeno na svoje igrišče — dvojni spored nemogoče izvesti.

Zato se bodo morali zastopniki obeh klubov uporno boriti za izpremembo sporeda in doseči s svojimi nasprotniki v posameznih kolih primeren sporazum. To pa je moč storiti in naj bi sekretariat conske lige to seveda tudi upošteval.

Torej, že pred začetkom prvenstva zapletljaje, ki so trenutno samo formalni, vendar pa nas kljub temu nekoliko motijo. O morebitnih spremembah bomo poročali, za bralce pa objavljamo zadnjo žrebno listo posameznih klubov: 1. Tekstilac, 2. Elektrostroj, 3. **Odred**, 4. Metalac, 5. **Branik**, 6. Segesta, 7. Orient, 8. Uljanik, 9. Lokomotiva, 10. Rijeka, 11. Trešnjevka, 12. Jadran, 13. Šibenik, **14. Ljubljana.**

Raymond Lambert:

REKORD NA HIMALAJI

Lamberta in mene spremljajo Dava Tondup, Mingma Tshethar in Vongdi, ki je prav posebno navezan na Baro sahiba. V principu ima vsak izmed nas svojega šerpo, čigar naloga je, da se ukvarja posebno z našimi osebnimi stvarmi, nadzira nahrbtnike, pere perilo in skrbi za naše spanje.

Vongdi je najmlajši izmed naših šerp. Je razumen, živahen in odločen in če bo vztrajal v svojem navdušenju, bo prav gotovo zanesljiv tovariš za končni naskok.

Preden zapustimo taborišče, pošlje Lambert dva prosta šerpa v Thami, da nabereta šestdeset do sedemdeset kulijev, ki jih bomo rabili, da približamo izhodiščno taborišče Gaurisankarju v primeru, da se izkaže vzpon na le-tega kot možen.

Če pa ne, jih bomo uporabili za pot v drugo dolino. Naši kuliji iz Bedinga ne morejo več z nami naprej, ker so vezani v dolini.

Od izhodiščnega taborišča gremo navzdol po moreni, ki nas pripelje do hudournika.

Hudournik teče od vzhoda proti zahodu. Na njegovem desnem bregu leži Menlungtse, na levem pa Gaurisankar.

Zaenkrat gremo po levem bregu čez pašnike, ki leže kakih sto metrov nad vodo.

Danes se prvikrat lahko približam jaku.

Velika čreda jih je, gotovo več kot sto glav.

Posebno ravnodušen nisem, kajti žival, ki je mogočna kot bik, te pogleda strmo v oči kot da se misli zaleteti. Jak je res zanimiva žival. Predstavljajte si neke vrste bivola z dolgo svileno dlako črne, bele in rumenkaste barve. Kratko je »nasajen«, zadek pa ima povsem kot poni, z dolgim čopastim repom. Samica daje mleko, iz katerega delajo »ghi« (tamkajšnje maslo) in sir, ki ga posušijo in ki ga Tibetanci jedo šele ko je trd kot rog.

Toda jak ni hudoben. Nasprotno, zelo boječ je in vedno je on tisti, ki jo prvi pobriše.

Najlepšim živalim v čredi — najbrž so to plemenjaki — vise z ušes čopki iz rdeče volne. Malo vstran stoji na majhni terasi nekaj koč, katerih stene so prevlečene z jakovo kožo in te nudijo zavetje planšarjem.

Dve veliki dekleti s štrlečimi ličnicami sedita zunaj in umetata maslo. Za trenutek se ustavimo, da bi ju gledali, toda ker sta prav tako radovedni kot mi, prenehata z delom in nas prideta pogledat. Tako stojimo tu kot ukopani drug pred drugim in izmenjavamo smehljaje.

Okoli štirih se megla, ki nas je že lep čas zagrinjala, spremeni v dež in to nas prisili, da se ustavimo v višini 4.200 metrov. Prišli smo na konec doline, ki je na tem mestu zelo široka in naletimo na zasilen pastirski bivak pod skalo.

Šerpe so srečni, da so našli suh prostor in se spravijo kuhat. Dež preneha pozno popoldan in zlezem na bližnjo moreno, od koder fotografiram in narišem skico Gaurisankarjevega vzhodnega pobočja.

To je tisto pobočje, ki sta si ga Lambert in Lochmatter že ogledala na svojem raziskovalnem pohodu.

Vrnem se v bivak. Čaj je gotov in privoščimo si ga več skodelic, vmes pa razpravljamo o načrtu za naslednje dni. Lambert bi se rad povzpel v ledeniški okrešelj, ki se dotika vzhodnega grebena, od tod pa bi splezal na drugotni greben, da bi videl, ali se zadaj ne skriva mogoče prijazen ledenik, ki naj bi nas popeljal na vrh.

Bojim se, da bi, če smo takole prilepljeni na goro, ne mogli dovolj skrbno nadzirati poteka operacij. Predlagam da bi sestopili ob hudourniku, nato pa zlezli po drugem bregu na hrib, ki mora biti visok kakih 5.000 metrov in nuditi veličasten pogled na vse severno pobočje. Raymond se pridruži moji misli in računajoč, da bomo drugo jutro zelo zgodaj podrli taborišče, greva zgodaj spat.

Obisk pri avto-moto društvu Kranj

Glavna naloga - vzgoja dirkališčnih tekmovalcev

Bilo je v ponedeljek po ljubeljskih dirkah. Trume mladine so hitele na stadion v Stražišču. Kaj vendar bo, smo si mislili in se odpravili za njimi. V bližini stadiona smo zaslišali ropot in trušč. Na dirkališču sta se dva motorista pripravljala na trening. Med opazovalci smo našli tudi predsednika AMD Kranj, tov. Rudija Hlebca.

ZANIMANJE ZA MOTO-ŠPORT RASTE

Takoj je bil pripravljen za razgovor in je povedal:

»Danes smo začeli z rednim treningom naših dirkačev na dveh motorjih. Kot vidite, je v Kranju iz dneva v dan večje zanimanje za moto-šport in vsakdo od mladih bi najraje vozil. Žal pa nimamo dovolj motornih koles. K sreči smo pred kratkim dobili nekoliko rabljen Japp, na katerem bodo naši fantje sedaj lahko vadili. Veliko vzpodbudo nam je dala nagrada, ki smo jo dobili kot najboljše slovensko društvo od Avto-moto zveze Slovenije. Prav tako pa sem vesel, da smo uresničili dolgoletno željo in prišli do lastnega dirkališča. To je velika pridobitev za naše društvo, zahvala pa gre v veliki meri okrajnemu odboru LT Kranj in članstvu samemu. Seveda, manjkajo na dirkališču še tribune, pa marsikaj.«

DRUŠTVO JE ZELO RAZGIBANO

»Delo v našem društvu je razdeljeno na več komisij,« je nadaljeval tov. Hlebec, »med njimi pa je seveda najbolj aktivna športna komisija. Le-ta vneto skrbi za dobro organizacijo dirkališčnih dirk, vrh tega pa tudi za vzgojo mladega tekmovalnega naraščaja. Zaveda se, da bo delo z mladino rodilo uspeh. V ta namen je športna komisija organizirala že več tečajev, da bi mlade motoriste vzgojila v dobre športne tekmovalce, ki bodo zavestno in disciplinirano nastopali za svoje društvo. Torej je cilj našega društva jasen — vzgoja tekmovalnega naraščaja.«

V tem smo opazovali vožnjo dveh mladih tekmovalcev. Še največ poguma je pokazal Jama, ki je drvel z motorjem okoli igrišča in si dal precej opraviti z vozilom. Tov. Hlebec je povedal, da imajo v Kranju namen predvsem vzgojiti dobro tekmovalno ekipo, ki bi lahko nastopala tudi na mednarodnih dirkah. Z zaupanjem gleda v bodočnost slovenskega motornega športa, saj smo iz njegovih besed razbrali tudi tole:

»Kot slišimo, se slovenskim motoristom obetajo lepši časi. Organizirana bo posebna liga, kot jih poznajo po drugih državah. Sistematično bodo pripravljene mednarodne dirke v Mariboru, Krškem in Kranju in to bo služilo k močni propagandi dirkališčnega motornega športa. Tako upam, da bodo ljubitelji dirkališčnih dirk že prihodnje leto prišli povsem na svoj račun, ker dirk ne bo zmanjkalo.«

ZA LJUBELJEM KRANJ

Vse kaže, da se bodo besede tov. Hlebca uresničile. Kranjčani delajo sedaj pod geslom »v avgustu Ljubelj, v septembru Kranj« in tako bodo organizirali 7. in 8. septembra mednarodne dirkališčne dirke. Le-te bodo postale tudi tradicionalne.

Kranjčani upajo, da bo udeležba po kvaliteti na teh dirkah še mnogo boljša kot na prvih, ki so bile letos v Kranju. Po vsej verjetnosti bodo nastopili dirkači iz Pojske, Madžarske, Avstrije in ČSR. Če bo tako, potem si lahko obetamo zares kvalitetno prireditev. Kranjčani pa so kaj takega tudi sposobni organizirati in jim želimo pri njihovem vsestranskem delu mnogo uspeha.

J. Javornik

Balinarji Rožne doline državni prvaki

V nedeljo pozno zvečer se je ob električni razsvetljavi ob 22. uri zaključilo v Sežani državno balinarsko prvenstvo moštev, na katerem so nastopili tekmovalci 8 najboljših balinarskih klubov iz države. Pri tem moramo poudariti velik uspeh balinarjev BSK »Rožna dolina« iz Ljubljane, ki so si priborili naslov državnega prvaka FLRJ pred BSK »Istra« iz Poreča, Jedinstvom iz Labina in »Benčičem« iz Rijeke.

Smola!

Predsednik nogometnega kluba Burgos, Antonio Cervello, že delj časa ni bil zadovoljen s srednjim napadalcem Juanom Pavezom. »Nekaj mora biti na stvari,« si je mož rekel in ker je bil po poklicu detektiv, se je odločil, da bo opazoval Paveza pri enem njegovih izletov v neko manjšo vasico v bližini Burgosa. V večernih urah je res presenetil svojega igralca v družbi neke ženske. Rezultat je bil, da so Paveza že prihodnji dan izključili iz kluba. Lepotica, ki je ovirala nogometaša pri nadaljnjem napredku, je bila namreč žena klubskega predsednika.

V kratkem razdobju nekaj dni nas je celjski atlet Andrej Vipotnik razveselil kar z dvema novima državnima rekordoma. V prejšnji številki smo poročali o novem državnem rekordu, ki ga je dosegel v teku na 800 m, danes pa pišemo o novem rekordnem teku na 1000 metrov (na 6. strani). Upajmo, da ta dva rekordna podviga nista letošnja Vipotnikova zadnja beseda. Strokovnjaki pravijo, da nas utegne letos še nekajkrat presenetiti, pa tudi Andrej sam je menda optimistično razpoložen. Priložnosti za kakšen nov rekord bo nedvomno še dovolj, tako na Balkanskih igrah v Atenah, pa tudi na svetovnem študentskem prvenstvu, ki bo teden dni kasneje v Parizu. Andreju želimo mnogo uspeha!

Kralj Stanley I.

Prebivalci nedavno osnovane države Ghana na zahodni obali Afrike so znanega angleškega nogometaša Stanleya Matthewsa izbrali za kralja nogometašev. V Afriki je bil kralj, v Angliji pa ni prišel niti še do naslova Sir, čeprav milijoni njegovih občudovalcev že leta čakajo na to. »Veliki beli nogometni čarovnik«, kot ga je imenoval črni predsednik nogometne zveze Zlate obale, je bil v glavnem mestu Ghane Akkri sprejet prav s kraljevskimi častmi in zato se je zahvalil na način, ki je več kot navdušil občinstvo. Kot gost je zaigral v nekem domačem moštvu in dosegel kar 3 gole.

Kaj takega se mu že dvajset let ni zgodilo, saj vsakdo ve, da ima 42-letni mojster okroglega usnja, ki je po mili volji preigraval tri generacije branilcev, nekakšen strah pred streljanjem na gol. Občinstvo je njegove tehnične finese občudovalo kot kak svetovni čudež, toda dobri Stan najbrž ne bi tako bogato posegel v malho svojih trikov, če bi vedel za posledice. Poglavar plemena Urubu ga je namreč takoj povabil v svoj kraal in mu zadal nalogo, da nauči vse njegove podanike igrati nogomet. Ne samo može, ampak tudi ženske.

Tedaj se je Stan moral malo popraskati po glavi in poskušal je črnemu poglavarju pojasniti, da je to precej težka naloga, saj jo najde človek celo v prvorazrednih moštvih igralce, ki jih je prav težko kaj naučiti. Toda vsi izgovori niso nič pomagali. Matthews je moral izvesti svoj pouk in kdo ve, če ne bomo njegove sadove morali občudovati leta 1962 na svetovnem prvenstvu?

MEPA

grafična industrija

MARIBOR

Koroška cesta 5

Priporoča:

- kvalitetne šolske in pisarniške potrebščine
- raznovrstno embalažo
- specialne vrečice ter
- razne vrste tiskovin

Pri nakupu pazite na naš zaščitni znak „M E P A", ki vam zagotavlja kvaliteto po solidnih cenah!

29. september

Ob deveti uri je taborišče pospravljeno. Sestopamo, da bi našli kak most. Lambert ima veliko upanje, kajti na drugem bregu je odkril sledove, v neki ogradi pa konja.

Hudournik je na koncu doline premogočen in ga ni mogoče prebroditi.

Ko hočem preskočiti majhen pritoček, spodrsnem na poledenelem kamnu.

Ob tej uri strahotno mrzla voda mi vdre v čevlje in mi popolnoma zmoči desno nogo. K sreči imam v nahrbtniku suhe nogavice in ko pridemo na sonce, jih bom preobula. Zdajle je še premraz, da bi se ustavljali.

Po tej nožni kopeli so prvi koraki kaj neprijetni, voda mi brizga iz čevljev, da se kar kremžim. Lambert je pa ves vesel:

»Končno nezgoda,« pravi, »ki jo bom lahko sporočil tisku!«

Ko že nič več ne verjamem v to, naletimo na majhen most, ki omogoči prehod na desni breg. Tako pridemo do pritoka, ki ga je oblikoval hudournik vzdolž katerega smo šli doslej. Le-ta priteka z Menlungtsejeve južne stene in iz Menlung Čuja na severozahodnem pobočju Menlungtseja. (Ču pomeni v tibetanščini hudournik).

Razgledišče, na katerega se nameravamo povzpeti, se nahaja na desnem bregu Menlung Čuja.

Treba bo torej čez hudournik, ki je na srečo manj deroč kot prvi.

Čez kako uro se moramo zopet vzpeti na zelo težaven svet, na katerem ne odkrijemo nobene steze.

Med šopi brinja izginem do pasu.

Skakaje s skale na skalo pridemo srečno čez Menlung Ču in se lotimo gore, ki smo jo odkrili, preden smo pričeli z vzponom.

Vongdija in Mingmo Tshetharja pustimo z vso robo tu. Spremlja nas edino Dava, ki nosi kosilo, daljnogled in karto.

Povedati je treba, da se, kar zadeva to področje, izkaže karta kot nepopisan list brez vsakih oznak.

Vzpon je bolj zamotan kakor smo si mislili ko smo gledali goro pred seboj. Gora je razstavljena v več dolin in prekoračiti je treba precej hudournikov, ki jih prej nismo videli. Računati moramo tudi z morenami, ki na vsak korak grozijo s podorom.

Končno najdemo stezo jakov. Ko pridemo v predel planine, izgine brinje in hoja postane lažja.

Na višini 4530 metrov si dovolimo prvi odmor današnjega dne. Dava razvije jedila, ki jih raztreseno prigrizujeva, prevzeta od veličastne pokrajine okoli naju.

Na naši levi žari zapadno Menlungtsejevo pobočje, prepadna stena svetlih skal, ki so tako strme, da se sneg ne more obdržati na njih.

3.000 metrov nad nami se pneta v vis oba vrha, nedotaknjeni piramidi, ki se zdita, kot da hočeta izzivati planete in alpiniste.

Želela bi si postaviti taborišče v veliko snežno sedlo, ki ju veže, da bi mogla končno utrgati tadva bisera.

Toda kako priti tja? Kako premagati ves pas sten in navpičnih grebenov, ki ju brani?

Na tem pobočju pač ni špranje, ki bi pomogla premagati trdnjavo. Dava Tondup, ki sledi najinim pogledom, pravi, da dolinci domnevajo, da je na vzhodnem pobočju lahka pot.

S še večjim zanimanjem preiskujeva severno pobočje Gaurisankarja. Poslanstvo naše odprave je v tem, da raziščemo goro in da najdemo, če le mogoče, pristopno pot.

V nasprotju z Menlungtsejem, ki je masiven in ves kot iz enega bloka, je zgradba Gaurisankarja zelo zapletena.

Z vrha, ki ga predstavlja mogočna snežna polobla, teko številni grebeni v dolino. S poloble vise kot pošastne tipalke. Stene so strme in razorane od globokih ozebnikov. Druge zopet so kot prave umetnine gotske umetnosti preobložene z drobnimi okraski. Izredno fine so, nazobčane in razrezane od številnih škrbin, možnosti pristopa pa ne nudijo nobene. Nikakega prostorčka, kjer bi postavili taborišče in nobenega sledu o kakem lahko pristopnem ledeniku.

TELOVADBA

Državni prvak v vajah na orodju Miro Cerar pripoveduje o vtisih iz Moskve

Med telovadnimi „KANONI“

V sredo se je po dolgi in naporni vožnji z vlakom vrnil v Ljubljano naš državni prvak v vajah na orodju, Miro Cerar, ki se je prejšnji teden udeležil svetovnega mladinskega festivala v Moskvi. Njegov povratek domov je bil »signal« za takojšen obisk. »Fant je prav gotovo videl dosti zanimivega, zato čimprej k njemu,« sem takoj pomislil. Torej, na lov za Cerarjem...

* * *

Na Privozu 9. je doma naš državni prvak, tak naslov so mi dali na Zvezi »Partizan« Slovenije. Stopil sem skozi dvoriščna vrata in se ravno pripravljal, da začnem poizvedovati, če sem prišel prav, ko zagledam visokega, čvrstega moškega srednjih let. Aha, tega povprašam.

»Ali stanujejo tu Cerarjevi?«

»Da. Koga pa želite?«

»Mira bi rad.«

Imel sem srečo, naletel sem ravno na očeta mladega telovadca. Povedal mi je, da je Miro pravkar odšel na letno telovadišče v Tivoli. I, seveda, kam neki drugam, saj Miro pozna razen doma in šole samo še en kraj — svojo telovadnico in telovadišče, kjer marljivo trenira dan za dnem. Če ne bi tako delal, tudi ne bi bil to, kar danes je — najboljši jugoslovanski telovadec, športnik, ki mu lahko vsi prerokujemo še velik vzpon in lepo bodočnost na področju orodne telovadbe.

* * *

Na letnem telovadišču je bila zbrana četica navdušenih poslušalcev, ki so z največjim zanimanjem »požirali« Mirovo pripovedovanje.

»Kot ste verjetno že brali v časopisih,« je pripovedoval Miro,« so Rusi kot vrsta spet osvojili prvo mesto pred Japonci. Čehi so bili četrti, prednje so se uvrstili Vzhodni Nemci. Čehe je to nekoliko potrlo. Imeli pa so tudi precej smole, saj je bilo več najboljših tekmovalcev poškodovanih. Danišu nagaja meniskus, pa tudi odlični Prorok, Mikulec in Škvor so nastopali poškodovani.«

»Kaj pa ostali«, je hotel vedeti nekdo.

»Na peto mesto so se uvrstili Poljaki, za njimi Romuni, potem pa Kitajci in Egipčani. Sploh je bila zasedba na tej prireditvi odlična. Če bi sodelovali še Švicarji, Zahodni Nmeci in Madžari, bi bila to pravzaprav mala olimpiada. Tudi Finci so prišli, vendar ne s popolno vrsto, marveč so pripeljali samo štiri najboljše posameznike.«

Tovariša Borisa Gregorko je seveda najbolj zanimalo, kako se je kaj odrezal njegov učenec in kako je nasploh tekmoval. Miro mu je obširno pripovedoval podrobnosti o vsakem posameznem orodju, prav nič pa ni skrival, da so ga vrhunske storitve Rusov in Japoncev čisto zmedle, tako da se je v družbi teh »kanonov« počutil kar nebogljenega.

»Še najbolje sem se odrezal na bradlji, kjer sem celo vajo gladko izvozil in dobil visoko oceno 9.50. Na drogu so mi dali sodniki 9.25, slabše pa je šlo na krogih (8.75) in v preskoku (8.60). Moj sopotnik Ivan Čaklec pa je prav lepo skakal premet, vendar so ga sodniki zelo nizko ocenili — komaj 8.80 točk so mu dali.« Miro je nato še pripovedoval, da je tudi tokrat sodniški aparat deloval bolj po svoje. Predvsem je bilo opaziti, da Rusi forsirajo Vzhodne Nemce, ki so z delno pomočjo sodniških mahinacij potisnili Čehe na tretje mesto. Najvišjo oceno sploh je dobil Japonec Ono (9.80) za vajo na drogu.

Biltena ni bilo

»Po naključju sem izvedel, da sem med posamezniki zasedel 25. mesto s 54,55 točkami,« je nadaljeval Miro. (Zmagovalec Šaklin je dosegel 57,90.) »Sploh pa je bila ta plat organizacije bolj šibka. Nastopali smo 6. in 8. avgusta, in sicer dopoldne, vendar so se tekme razvlekle še proti popoldnevu. Prvič smo imeli na sporedu tri orodja, potem pa preostala tri. Po vsakem dnevu so razglasili prvih šest najboljših posameznikov, potem pa nič več. Na koncu so nam povedali, da bomo prihodnji dan dobili uradni bilten z zaključnimi službenimi rezultati vseh sodelujočih. Naslednji dan sva šla vprašat, pa teh rezultatov še ni bilo. In tudi prihodnji dan sva jih znova zaman iskala s Čaklecom, tako da bi zaradi tega iskanja in čakanja na rezultate skorajda zamudila odhod našega vlaka.«

Začeli smo računati Mirov plasma. Vsega skupaj je tekmovalo 84 posameznikov. Predenj so se uvrstili vsi Rusi in Japonci, torej dvakrat po osem oseb — skupno šestnajst tekmovalcev. No, to je popolnoma razumljivo, saj menda ni nihče pričakoval, da bo Miro »obrnil« kakšnega Rusa ali Japonca. Potem so pred njim še štirje Finci in po eden od najboljših Vzhodnih Nemcev, Čehov in Poljakov. Vsekakor je ta uspeh mladega telovadca prav dober, če pomislimo, da je bila v Moskvi — z izjemo Švicarjev in Zahodnih Nemcev — zbrana vsa svetovna telovadna elita. Rusov in Japoncev res ni mogel premagati, potem so vmes do 25. mesta še 4 Finci, torej, za seboj je Miro pustil marsikaterega Čeha, Romuna, Poljaka in Vzhodnega Nemca. To je prav gotovo lep uspeh za 18-letnega tekmovalca — najmlajšega med zbranimi orodjaši — ki je sam priznal, da je bil čisto »frapiran«, ko je videl telovadbo najboljših svetovnih mojstrov. Tudi priprave naših dveh zastopnikov — Cerarja in Čakleca — niso bile najboljše, bilo je vmes nekaj zmede in nejasnosti. Govorilo se je, da bo treba tekmovati z obveznimi in poljubnimi vajami, potem pa se je v Moskvi izkazalo, da so bile na programu samo poljubne vaje. Seveda, takšna zmeda za tekmovalca ni koristna.

Vprašanja so se zasukala okoli prehrane, prenočišč in ostalih področij organizacije.

»Jedli smo izdatno in dobro, imeli smo več stvari na izbiro, »je pripovedoval Miro. »Vsak je lahko izbral to, kar mu je bilo všeč. Stanovali smo tudi dobro, vsi jugoslovanski tekmovalci smo bili skupaj. Nastanjeni pa smo bili vsi športniki skupaj v ogromnem univerzitetnem poslopju, v katerem se šola 30.000 visokošolcev.«

Koliko milijonov rubljev je šlo?

Skratka, Rusi so dobro poskrbeli za goste. Pomislil sem, koliko milijonov rubljev je šlo za ta festival v Moskvi. Zanimivo bi bilo vedeti.

»Kje pa ste tekmovali?«

»Nastopali smo v dvorani, imenovani »Dvorec športa«. To je ogromen pokrit prostor, ki sprejme do 16.000 gledalcev. Zanimanje za tekme je bilo veliko. Sicer ni bilo nikoli natrpano do zadnjega kotička, a vendarle tako polno, da je prišlo gledat tekme na tisoče gledalcev.«

Miro je potem pripovedoval na dolgo in široko, kako je bilo v tej ogromni dvorani med tekmo in treningom. Povedal je, da so se zlasti dobro razumeli z Japonci, pa tudi s Čehi. Z Japonci so se sporazumevali v angleščini, ni šlo sicer najbolj gladko, a razumeli so se vendarle. Rusi so bili nekoliko zadržani, edino Šaginjan, ki pozna oba naša fanta z gymnaestrade v Zagrebu, je bil prijaznejši. Japonci so obema našima fantoma izrazili priznanje za uspeli vaji na konju z ročaji in so ju tudi filmali na tem orodju.

Med posamezniki je v tej težki borbi osvojil prvo mesto Rus Čaklin, drugi je bil Japonec Ono, tretji pa spet Rus Azarjan. Po splošni sodbi bi sicer moral zmagati mladi ruski telovadec Titov, ki je bil odličen na vseh orodjih, žal pa si je z vajo na konju z ročaji zapravil prvo mesto Rusko vrsto je vodil večkratni olimpijski in svetovni prvak Čukarin, ki je sedaj trener državne reprezentance. Od Melbourna ne tekmuje več, zato se je že nekoliko zredil.

Pogovor je seveda stekel tudi o stroki, o posameznih prvinah na tem ali onem orodju, o vajah najboljših tekmovalcev itd. Preveč bi zahtevalo prostora, če bi hotel napisati o vsem, kar je Miro povedal, naj zadostujejo samo najbolj zanimive stvari.

30 sekund v stoji na eni roki!

Ni nikakršna novost, da so bili Rusi in Japonci razred zase. Rusi imajo zelo težke vaje, so izredno zanesljivi, vaje pa imajo sestavljene, kot pravimo, »na sigurno«. Na drogu je večina začela z dvojnim obratom (Hudcev obrat), seskokov je bilo največ plovno. Na konju z ročaji imajo Rusi ne samo izredno težke, ampak tudi zelo dolge vaje.

In Japonci? Ne zaostajajo dosti za Rusi. To je vrsta bodočnosti. Najboljši, Ono, ima 25 let. najmlajši Japonec pa 20. Vsi so zelo gibčni in tudi zelo močni. Na parterju obstanejo po najtežjih premetih in prevratih kot pribiti. Pravi mojstri so tudi v stojah na eni roki. Dokaz: vsi telovadci so naredili stojo na eni roki, eden pa je štel. Nekaterim so čez 15 ali 20 sekund omagale mišice in so odnehali, najboljši, Ono, pa je vzdržal na eni roki polnih 30 sekund! Ta moč jim seveda izdatno pomaga na vseh orodjih. Eden od Japoncev je v prosti vaji na koncu dolge in težke vaje naredil razovno stojo na popolnoma iztegnjenih lehteh. Tudi na ostalih orodjih so odlični. Na bradlji delajo vsi po vrsti toče do stoje, dva Japonca sta vezala premet nazaj v oporo in takoj cel obrat v predkolebu. Tudi na bradlji so pokazali večkrat stojo na eni roki, in to seveda zares dovršeno izvedbo (dolga drža). Za kondicijo izvajajo cele vaje po pet do šestkrat. Če kakšen telovadec naredi to ali ono prvino bolj slabo, ga trener samo nekoliko »pisano« pogleda, pa že fant ve, kaj ni bilo prav. Rešitev je tu samo ena: takoj spet na orodje in celo vajo zvoziti brez napake do kraja. Takšno trdo delo seveda lahko daje svetovne in

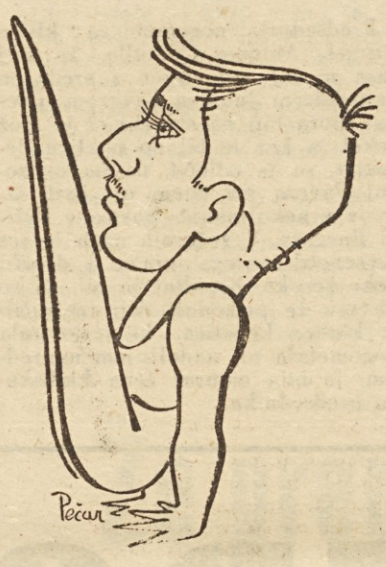

Državni prvak Miro Cerar

olimpijske prvake. Japonci si tudi mnogo pomagajo s filmom. Filmajo na debelo, vsak ima svojo kamero. Tu smo proti njim pravi siromaki.

Kaj bi vas še zanimalo? Morda o finskem telovadcu, ki je naredil na bradlji premet nazaj v stojo? Ali pa o Rusu Azarjanu, ki ima v svoji vaji na krogih kar pet različnih razpor? Ali pa o dveh japonskih telovadkinjah, ki telovadita na parterju tako kot fantje — premeti in prevrati so zanju prava šala. Toda dovolj, pa morda kaj več še v prihodnji številki.

Doma je le najlepše

Miro je potem še in še pripovedoval. Pa saj je tudi imel kaj povedati. Pravil je tudi, kako je bilo na glavnem stadionu, kjer so gledali atletske prireditve. Prav posebno sta majhno jugoslovansko četico ogreli zmagi Lorgerja in Mihalića. Dvakrat je zadonela jugoslovanska himna, kajti v Moskvi so igrali samo himno zmagovalca. »To je bil nepopisen trenutek«, je dejal Miro,« ko se je nad ogromnim stadionom, na katerem je bilo več kot sto tisoč gledalcev, razlegala naša himna. Takrat šele spoznaš, kako draga nam je naša domovina in kaj izgubi tisti človek, ki izda svojo rodno zemljo. Saj nič ne rečem, lepo je iti v svet in videti tuje kraje, toda le za nekaj dni. Potem pa komaj čakaš, da pride dan odhoda in se spet vrneš v domovino, kjer te čakajo dom, starši, prijatelji in znanci. Domovina je res samo ena.«

»Kako pa ste potovali?«

»V Moskvo smo se odpeljali z letalom,« je odvrnil Miro, »Odleteli smo iz Beograda ob 11. dopoldne, ob 22. zvečer smo že pristali v glavnem mestu SZ. Med potjo smo se ustavili le v Budimpešti, Lvovu in v Kijevu. Precej nas je premetavalo v zraku, da je bilo večini pošteno slabo in so morali bruhati. Meni ni bilo nič, le na koncu, ko smo pristali v Moskvi, sem bil precej utrujen. Nazaj grede smo šli z vlakom. To je bila strašansko dolga vožnja. Zbit sem bil kot »turška fana« in sam nisem vedel, kam bi na koncu od utrujenosti položili noge«, je smeje zaključil svoje pripovedovanje naš državni prvak.

P. I.

Rezultati:

Skupna ocena: Šahlin (SZ) 57.90, 2. Ono (Jap) 57.55, 3. Azarjan (SZ) 57.15, 4. Muratov (SZ) 57.05, 5. Cukavaki (Jap) 56.70, 6. Šaginjan (SZ) 56.40, **prosta vaja:** 1. Titov (SZ) 9.75, 2. Šahlin (SZ) 9.65, 3. Ono (Jap) 9.60, **drog:** 1. Ono (Jap) 9.80, 2. Titov (SZ) 9.70, 3. Šahlin (SZ) 9.65, **konj z ročaji:** Šahlin (SZ) 9.75, 2. Šaginjan (SZ) 9.50, 3.Azarjan, Muratov (oba SZ) in Kono (Jap) 9.45, **bradlja:** 1. Ono (Jap) in Šahlin (SZ) 9.70, 2. Titov (SZ), Cukavaki in Aihara (oba Jap) 9.65, 3. Azarjan (SZ) 9.60, **krogi:** 1. Aihara (Jap) in Azarjan (SZ) 9.80, 2. Cukavaki (Jap) 9.75, 3. Ono (Jap) 9.70, **preskoki:** 1. Titov. (SZ) in Cukavaki (Jap) 9.70, 2. Šahlin (SZ) 9.60, 3. Himori (Jap) 9.50.

ATLETIKA

Vipotnik - odlično!

In zopet vesela novica od našega rekorderja Andreja Vipotnika iz Nemčije. Najprej smo prebrali v nekem italijanskem časopisu, potem pa nam je vse skupaj potrdil tudi Vipotnik sam s pismom, da je preteklo nedeljo tekel na mednarodnem tekmovanju v Koblenzu in dosegel nov slovenski in državni rekord na 1000 m z rezultatom 2:22.9. Podobno kot v rekordnem teku je tudi tokrat naš Andrej vodil v dokaj hitrem tempu in 800 m so tekači pretekli v 1:55. V finišu je bil Nemec Lueg nekoliko hitrejši, toda tudi za Andreja, ki je za zmagovalcem zaostal le 2 desetinki sekunde, je bilo še vedno dovolj. Državni rekord, ki ga je doslej imel Dinamovec Murat, je bil izboljšan za 4 desetinke sekunde.

Vipotnik je ves navdušen nad tekmovanji, ki jih je v svojem kratkem bivanju v Nemčiji že videl. Najbolj mu je ugajalo študentsko prvenstvo Nemčije, ki je bilo revija odlične atletike. Ne rezultati zmagovalcev, pač pa dejstvo, da je šest ljudi preskočilo 7 m, da so na 400 m izpadali tekmovalci z rezultatom 48.8, da 10.9 na 100 m tudi ni bilo dovolj za finale, to priča o močnih koreninah, ki jih ima atletika med nemškimi študenti. Tekmovalec mora biti res odločno pripravljen, saj mora preteči tudi po trikrat 400 m ali dvakrat 800 m na dan. Borbe so ostre, toda fair, bolj fair kot pri nas, pravi Vipotnik. Njemu samemu ni lahko. Dela namreč od 8. do 17. in prav težko mu je redno trenirati, ker je stadion, ki pride za priprave v poštev, zelo daleč. Vendar je Andrej poln optimizma in obljublja še nekaj nastopov in dobrih rezultatov v Nemčiji. Po njegovih odličnih rezultatih ga je seveda Atletska zveza Jugoslavije poklicala za Balkanske igre, kjer bo naši ekipi dobra pomoč v hudi borbi z Bolgari in Romuni.

4 slovenske ekipe v finalu

I. in II. kolo zveznega ekipnega prvenstva v atletiki sta mimo in danes je v glavnem že znano stanje na lestvici, ki nam pove ne samo uspehe ali neuspehe ekip v obeh kolih, ampak tudi to, kateri klubi se bodo letos merili v finalnem tekmovanju. Pri moških so finalisti: Partizan (iz obeh kol 69.267 točk), Crvena zvezda (63.219), Kladivar (62.312), Odred (58.539), Mladost (58.206) in Dinamo (56.359). Na naslednjih mestih sta še Sarajevo (55.643) in Ljubljana (55.026).

Tudi pri ženskah še ne razpolagamo z uradnimi podatki, vendar pa si lahko sami napravimo neuradno razvrstitev, ki bi bila naslednja: Kladivar (28.348), Odred (28.021), Mladost (26.779), Crvena zvezda (26.500), Senta (25.928), Sloboda-Varaždin (25.512), Vojvodina (25.165) potem pa od slovenskih klubov še Ljubljana (23.011), Branik (22.309) in Maribor (21.020).

Finalna tekmovanja bodo 28. in 29. septembra za moške v Zagrebu, za ženske pa v Beogradu. Po zaenkrat še nepotrjenih vesteh pa bosta morda obe prireditvi na odrejeni termin v Beogradu.

Boljše rezultate s tekmovanj v Ljubljani, Celju in Zagrebu smo že objavili, sedaj pa še nekaj najboljših uspehov iz Gor. Milanovca, kjer je gostovala Crvena zvezda. **100 m** Petrović 10.7, **1500 m** Radišić 3:58.4, **daljina** Savić 7.11, **palica** Lukman 4.30, Kuzmanović 4.10, pri ženskah pa na tekmovanju v Novem Sadu: **800 m** Rajkov 2:17,1, **višina** Stanulović 150, **krogla** Radosavljević 12.68, **kopje** Kalušević 44.32, Koska 41.90. Kar istočasno pa naj omenimo še rezultat Kaluševićeve 46.27 m v metu kopja, ki ga je dosegla na internem tekmovanju v Beogradu med tednom.

V senci MOZIRSKIH GOZDOV...

Prvi sončni žarki so razpršili drobne meglice nad strugo Savinje. V potočku pljuska ledenomrzla voda, zaspani obrazi mladih deklet se raztegnejo v prešeren smeh. Začel se je delovni dan v taborišču »Partizana« Slovenije v Lokah pri Mozirju.

Potem, ko so fantje odšli, so se v platnenih hišicah naselile mlade telovadke iz vse Slovenije. Največ je tistih, ki so prišle v tečaj za telovadbo na orodju, nekaj manj pa v tečaj za vaditeljice in učiteljiščnice.

Na veliki jasi ima tečajnica praktični nastop iz učne prakse, na žagovini se učijo prvin iz talne telovadbe, vrsta učiteljiščnic preskakuje kozo, druga ponavlja že predelano gradivo, skratka, v vsakem kotičku telovadišča, na orodju, ki je raztreseno v senci smrek, borovcev in hrastov vadijo vrste pod skrbnim nadzorstvom vodnic. Program, ki je že več let ustaljen, poteka tako v prijetnem vzdušju tja do malice in dalje do kosila. Takrat postane glavna oseba v taborišču tovarišica Micka, ki v loncih pripravlja hrano za lačne želodčke. Čim višje stoji sonce, tembolj poželjivo se obračajo oči proti kuhinji in človek dobi občutek, da vsako dekle postane vojak. kadar začuti v bližini »kazan«.

Tisti običajni obvezni počitek po kosilu je kar predolg, kajti Savinja vabi v svoj objem. Ko se 60 deklet »zapraši« v njene valove, je struga na mah preozka, voda pa občutno naraste. Igre v vodi, pouk plavanja in sončenje na kamenju ob koritu, vse to prijetno izpopolni delovni program.

Do večera je seveda še daleč. In spet oživi telovadišče. Popoldne so na sporedu igre, atletika, preskoki, vadba na orodju, teoretična predavanja itd. Seveda, tečajnice imajo dovolj časa tudi za prosto vadbo, saj je telovadišče opremljeno z vsemi napravami.

Ko sonce izgine zadaj za strmimi stenami Ojstrice, in dolge sence padejo na zelene trate, zamre veseli živžav, pritajeno petje pa se stopnjuje vse tja do fortissima ob tabornem ognju. Mesec plava po nebu, ogenj prasketa, samo pesmi, smeh in vesele zgodbe ob tabornem ognju motijo veličastno tišino temnega gozda. Vsak večer je ob ognju tako živahno, da prehitro skočijo kazalci ure na deset. Ko zadoni trobka, zamrejo glasovi in taborišče se pogrezne v molk.

V šotorih pa dekleta legajo k počitku in nešteto misli se takrat prepreda v glavah... dokler ne zmagajo sanje. Kakšne? Kdo bi vedel! Preveč jih je.

Dan prijetnih doživetij je pri kraju. Samo senca stražarke se premika od šotora do šotora vse dotlej, dokler prvi sončni svit ne naznani novega delovnega dne. So pa te stražarke čudovito spretne in korajžne, tako da se jih vsi tisti mozirski pobje, ki že vrsto let hodijo strašit v nočnih urah mlada dekleta, že skoraj resno bojijo. Ni dolgo tega, ko je skupina takšnih stražark zaplenila dva moška kolesa in jih šele drugi dan na ponižne prošnje vrnila s pojasnilom, da bo v prihodnje kazen za takšne »raziskovalce« dosti hujša.

Tako nekako se vrstijo dnevi v tečajih in prav te dni bodo odšle domov učiteljiščnice in telovadke na orodju, ostale pa bodo še vaditeljice. Potem bodo pridne roke pospravile taborišče in popotniku, ki bo slučajno zašel ob Savinji v to sotesko, bodo pred očmi ostali samo sledovi »palčkove« vasice, v kateri so mlada dekleta preživela toliko lepih in veselih ur.

Miko

SPORED JESENSKEGA DELA PRVENSTVA

I. conske nogometne lige

I. kolo — 8. IX.
Tekstilac : Ljubljana
Elektrostroj : Šibenik
Odred : Jadran
Metalac : Trešnjevka
Branik : Rijeka
Segesta : Lokomotiva
Orient : Uljanik

II. kolo — 15. IX.
Ljubljana : Uljanik
Lokomotiva : Orient
Rijeka : Segesta
Trešnjevka : Branik
Jadran : Metalac
Šibenik : Odred
Tekstilac : Elektrostroj

III. kolo — 22. IX.
Uljanik : Lokomotiva
Elektrostroj : Ljubljana
Odred : Tekstilac
Metalac : Šibenik
Branik : Jadran
Segesta : Trešnjevka
Orient : Rijeka

IV. kolo — 29. IX.
Ljubljana : Lokomotiva
Rijeka : Uljanik
Trešnjevka : Orient
Jadran : Segesta
Šibenik : Branik
Tekstilac : Metalac
Elektrostroj : Odred

V. kolo — 6. X.
Odred : Ljubljana
Metalac : Elektrostroj
Branik : Tekstilac
Segesta : Šibenik
Orient : Jadran
Uljanik : Trešnjevka
Lokomotiva : Rijeka

VI. kolo — 13. X.
Ljubljana : Rijeka
Trešnjevka : Lokomotiva
Jadran : Uljanik
Šibenik : Orient
Tekstilac : Segesta
Elektrostroj : Branik
Odred : Metalac

VII. kolo — 20. X.
Metalac : Ljubljana
Branik : Odred
Segesta : Elektrostroj
Orient : Tekstilac
Uljanik : Šibenik
Lokomotiva : Jadran
Rijeka : Trešnjevka

VIII. kolo — 27. X.
Ljubljana : Trešnjevka
Jadran : Rijeka
Šibenik : Lokomotiva
Tekstilac : Uljanik
Elektrostroj : Orient
Odred : Segesta
Metalac : Branik

IX. kolo — 3. XI.
Branik : Ljubljana
Segesta : Metalac
Orient : Odred
Uljanik : Elektrostroj
Lokomotiva : Tekstilac
Rijeka : Šibenik
Trešnjevka : Jadran

X. kolo — 10. XI.
Ljubljana : Jadran
Šibenik : Trešnjevka
Tekstilac : Rijeka
Elektrostroj : Lokomotiva
Odred : Uljanik
Metalac : Orient
Branik : Segesta

XI. kolo — 17. XI.
Segesta : Ljubljana
Uljanik : Branik
Uljanik : Metalac
Lokomotiva : Odred
Rijeka : Elektrostroj
Trešnjevka : Tekstilac
Jadran : Šibenik

XII. kolo — 24. XI.
Ljubljana : Šibenik
Tekstilac : Jadran
Elektrostroj : Trešnjevka
Odred : Rijeka
Metalac : Lokomotiva
Branik : Uljanik
Segesta : Orient

XIII. kolo — 1. XII.
Orient : Ljubljana
Uljanik : Segesta
Lokomotiva : Branik
Rijeka : Metalac
Trešnjevka : Odred
Jadran : Elektrostroj
Šibenik : Tekstilac

SKOBLA PRVI EVROPEJEC v krogli nad 18 metrov

Iz Aten je prišla pred nekaj dnevi pomembna vest. Češki metalec krogle Skobla, je na mednarodnem tekmovanju namreč dosegel znamko 18.05 m, kar je nov evropski rekord in eden najboljših rezultatov na svetu sploh. Dosedanji rekord je prav tako pripadal Skobli s 17.76. Letos se je češki metalec Jiři Skobla posebej vestno pripravljal in predvsem uteži je mnogo dvigal. Skobla je nedvomno najpočasnejši metalec, ki je doslej dosegel 18 m, kajti hiter res ni in se s svojimi amerikanskimi kolegi ne more primerjati. »Večna« lestvica najboljših metalcev krogle je po Skoblinem rekordu naslednja: 19.25 O'Brien (ZDA), 18.95 Nieder (ZDA), 18.30 Bantum (ZDA), 18.13 Lampert (ZDA), 18.13 Owen (ZDA) 18.05 Skobla (ČSR), 18.01 Jones (ZDA), 17.95 Fuchs (ZDA), 17.88 Vick (ZDA), 17.68 Fonville (ZDA).

V **Helsinkih** sta bili v zadnjih dneh dve večji mednarodni atletski tekmovanji, ki sta dali naslednje pomembnejše rezultate: **400 m** Hellsten (Fi) 47.6, **800 m** Patersson (VB) 1:50.3, **1500 m** Salsola (Fi) 3:45.2, **1 milja** Vuorisalo (Fi) 4:05.0, **5000 m** Janke (VN) 14:08.8, **400 m ovire** Mildh (Fi) 52.6, **palica** Landström (Fi) 4.40, Preussger (VN) 4.40, **disk** Lindroos (Fi) 51.97, **kopje** Sidlo (Polj) 80.95, Kauhanen (Fi) 78.12, **kladivo** Bachus (ZDA) 59.71.

Kvalifikacije amaterja je nedavno izgubil olimpijski zmagovalec v teku na 110 m z ovirami Amerikanec Lee Calhoun. Njegovo poroko je namreč hotela prenašati ameriška televizija, za kar bi dobil seveda precejšnjo odškodnino, med drugim tudi avionski karti zase in za ženo New York—Pariz. Ko se je za to zvedelo, so s strani ameriške atletske zveze Calhouna opozorili, da ga bodo v primeru takšne »televizijske« poroke, zvezane seveda z nagrado, morali diskvalificirati. Črni atlet se za to ni zmenil, poročil se je pred televizijsko kamero, pokasiral nagrado, se odpeljal v Pariz in se s tem seveda poslovil od atletike.

Atletsko prvenstvo Nizozemske se je odlikovalo po slabem vremenu, ki pa je vendar pripomoglo vsaj na kratkih progah do odličnih rezultatov. Tekmovalci so imeli namreč močan veter v hrbet. Rezultati sprinta so na ta način seveda brez vrednosti. Naj omenimo najboljše: **100 m** Saat 10.5, **110 m ovire** Nederhand 14.6, **disk** Rebel 50.47, **ženske: 100 m** Blömhof 11.5, **200 m** Blömhof 23.6, **80 m ovire** Van der Bosh 11.5, **daljina** Zwier 5.83, **disk** Koch 45.50.

Med atletskimi vestmi pišemo danes tudi o novem državnem rekordu, ki ga je na mednarodnem tekmovanju v Koblenzu dosegel Andrej Vipotnik. Na tem tekmovanju je bilo še nekaj izvrstnih rezultatov, med njimi nov evropski rekord na 100 y, ki ga je s časom 9.5 dosegel Nemec Manfred Germar. **Ostali rezultati: 200 m** Collymore (ZDA) 20.8, **1000 m** Lueg (N) 2:22.7, Vipotnik (J) 2:3.9, Liell (N) 2:23.4, **110 m ovire** Gilbert (ZDA) 13.7, Lauer (N) 13.9, **440 y ovire** Lewis (ZDA) 51.7, **višina** Reavis (ZDA) 196, **krogla** Oerter (ZDA) 16.15, **disk** Oerter 53.22, **kladivo** Hall (ZDA) 63.63.

SZ : Finska 10 : 0

V kvalifikacijski tekmi za svetovno nogometno prvenstvo je reprezentanca Sovjetske zveze v Helsinkih premagala izbrano enajstorico Finske z 10:0. V 6. kvalifikacijski skupini manjka sedaj samo **še srečanje Poljska : Sovjetska zveza, ki bo 20. oktobra v Varšavi.** Ruski reprezentanci zadostuje neodločen rezultat, ker so v prvi tekmi že premagali Poljake. V primeru zmage Poljske pa bo potrebna še odločilna tekma zaradi enakosti v točkah.

Iz raznih športov

Prvo mesto na mednarodnem košarkarskem turnirju v Palermu je osvojilo italijansko moštvo Virtus iz Bologne, ki je v odločilni tekmi premagalo Spartaka iz Prage z 68:48.

V Hamburgu je bilo mednarodno prvenstvo Nemčije v tenisu, na katerem je imel največ uspeha Avstralec Rose, ki je zmagal v vseh konkurencah, v katerih je sodeloval. Nekaj važnejših rezultatov: **moški — polfinale:** Darmon (Fr) : Pietrangeli (It) 3:6, 6:4, 6:4, 6:4, Rose (Avstral) : Patty (ZDA) 4:6, 2:6, 8:6, 13:11, 6:2, **finale** Rose : Darmon 6:3, 6:0, 6:1, **ženske:** Ramirez (Meh) : Reyes (Meh) 7:5, 6:3, **moške dvojice:** Candy—Rose (Avstral) : Sirola—Pietrangeli (It) 10:8, 6:3, 6:3, **ženske dvojice:** Ward—Mortimer (VB) : Reynolds—Schuurman (J. Afr) 9:7, 6:4, **mešane dvojice:** Rose—Buding (Avstral-Nemč) : Sirola—Schuurman (It-J. Afr) 6:4, 6:0.

Z Dunaja poročajo, da so madžarski begunci ustanovili nekakšno zvezo madžarskih športnikov-emigrantov, ki naj bi združevala vse madžarske športe v inozemstvu, sestavljala ekipe v raznih športih, sodelovala z mednarodnimi športnimi organizacijami in skrbela s pomočjo trenerjev-emigrantov za vzgojo športnega kadra, ki naj bi potem deloval med emigranti. Zanimiva je sestava vodstva te zveze. Predsednik je motorist Bankuti, podpredsedniki nogometaši Puskas, Kocsis in Czibor, tajnik rokometaš Abraham, tehnični vodja pa nogometni menažer Österreicher.

Evropski rekordi v plavanju

Evropska plavalna unija je določila na svojem zadnjem zasedanju nove evropske rekorde po novih normah, to se pravi, samo one, ki so doseženi v 50-metrskem bazenu. Rekordna lista obsega deloma rekorde, deloma pa minimalne čase. **Moški: 100 m prosto** Jany (Fr) 56.2, **200 m prosto** 2:05.2, **400 m prosto** Boiteux (Fr) 4:30.7, **800 m prosto** Boiteux (Fr) 2:39.2, **1500 m prosto** Boiteux (Fr) 18:25.2, **100 m prsno** Svozil (ČSR) 1:12.7, **200 prsno** 2:41.5, **100 m metuljček** Tumpek (Madž) 1:03.4, **200 m metuljček** 2:24.0, **100 m hrbtno** 1:03.0, **200 m hrbtno** 2:20.2, **400 m mešano** 5:22.0, **4 × 100 m prosto** 3:52.4, **4 × 200 m prosto** Sovjetska zveza 8:34.7, **4 × 100 m mešano** 4:18.0, **ženske: 100 m prosto** 1:05.0, **200 m prosto** 2:23.7, **400 m prosto** 5:02.0, **800 m prosto** Gyenge (Madž) 10:45.2, **1500 m prosto** Koster (Niz) 20:03.1, **100 m prsno** 1:22.0, **200 m prsno** Den Haan (Niz) 2:51.3, **100 m metuljček** Voorbij (Niz) 1:10.5, **200 m metuljček** 2:45.0, **100 m hrbtno** Grinham (VB) 1:12.9, **200 m hrbtno** De Nijs (Niz) 2:38.5, **400 m mešano** 5:49.0, **4 × 100 m prosto** Madžarska 4:24.4, **4 × 100 metrov mešano** 5:00.0.

V Osaki je plaval nosilec srebrne olimpijški medalje Yamanaka 4:29.8, kar je nov japonski rekord na 400 m prosto. Japonec je šele drugi plavalec, kateremu je uspelo premagati mejo 4:30.0 na 400 m prosto v velikem bazenu. Svetovni rekorder je Avstralec Rose s 4:27.0.

MEDNARODNE STEZE

Plavalna sezona po svetu

Na prvenstvu Francije v plavanju, ki je bilo v Parizu, so bili doseženi naslednji važnejši rezultati: **100 m prosto** Eminente 58.0, Kamoun 58.6, **200 m prosto** Collignon 2:10.2, **400 m prosto** Montserret 4:43.0, Collignon 4:45.0, **1500 m prosto** Montserret 18:36.2, Collignon 19:10.3, **200 m prsno** Distinguin 2:55.2, **200 m metuljček** Pirolley 2:26.3, **100 m hrbtno** Christophe 1:07.0, **ženske: 100 m prosto** Frost 1:09.9, **400 m prosto** Frost 5:19.5, **100 m metuljček** Lusien 1:23.3, **200 m prsno** Derommelaere 3:04.0, **1000 m hrbtno** Piacentini 1:17.6.

Najboljši plavalci in plavalke Zahodne Nemčije so se zbrali na svojem prvenstvu v Landshutu. V 50-metrskem bazenu je bilo doseženo precejšnje število dobrih rezultatov. Najbolj so se izkazali naslednji tekmovalci: **100 m prosto** Völl 58.3, **200 m prosto** Bleeker 2:10.4, **400 m prosto** Bleeker 4:45.4, Köhler 4:49.3, **1500 m prosto** Fugger 19:51.0, **100 m hrbtno** Miersch 1:08.9, **200 m prsno** Bodinger 2:44.1, **ženske: 100 m prosto** Künzel 1:07.3, Klomp 1:07.9, **400 m prosto** Brunner 5:22.1, Werther 5:22.4, **100 m hrbtno** Schmidt 1:15.0, **100 m metuljček** Künzel 1:18.4, **200 m prsno** Urselmann 2:58.7.

V Houstonu se je pričelo žensko prvenstvo ZDA v plavanju. Razen najboljših plavalk sodelujeta tudi svetovni rekorderki Avstralki Dawn Fraser in Lorraine Crapp. Na 110 y prosto je zmagala olimpijska zmagovalka Fraser v času 1:03.9. Komaj 13-letna Američanka Von Saltza pa je premagala Crappovo. Nov ameriški rekord je dosegla na 1 milijo prosto Murray z 22:13.9. Svetovni rekord pa je padel na 440 y mešano, kjer je Silvia Ruuska dosegla čas 5:49.5.

Italijani pred sezono

Italijanske ligaške enajstorice se že s polno paro pripravljajo za novo sezono. V noči med 8. in 9. avgustom je potekel rok za »nakup in prodajo« igralcev in sedaj imajo vsa moštva že pripravljene standardne enojstorice. Letošnje tekmovanje za nogometno prvenstvo Italije bo za nas še posebej zanimivo, ker bomo spremljali delo 4 jugoslovanskih trenerjev in 1 odličnega nogometaša. Za jugoslovanske trenerje so se odločili Bologna (Benčič), Juventus (Bročić), Lazio (Ćirić) in Torino (Marjanović). Pri Bologni pa je razen tega še naš mnogokratni reprezentant Bernard Vukas. Zaenkrat so klubi in igralci zelo zadovoljni z delom Jugoslovanov in o njih zelo pohvalno izražajo. Največ pohval pobira seveda Marjanović, za katerega mnogi igralci Torina trdijo, da takšnega trenerja še niso imeli. Tudi letos bo v klubih I. lige nastopalo precejšnje število inozemcev, deloma novih, deloma pa že znancev iz prejšnjih let.

Zaradi zanimivosti objavljamo postave ligaških enajstoric, ki so jih klubi označili vsaj zaenkrat kot standardne. **Alessandria:** Stefani, Boniardi, Giacomazzi, Marcellini, Pedroni, Pistorello, Caštaldo, Manenti, Vonlanten, Tagnin, Savioni; **Atalanta:** Boccardi, Catozzo, Cardoni, Angeleri, Gustavsson, Janich, Lenuzza, Conti, Mion, Annovazzi, Longoni; **Bologna:** Giorcelli, Rota, Pavinato, Bodi, Mialich, Pilmark, Cervellati, Maschio, Pivatelli, Vukas, Pascutti; **Fiorentina:** Sarti, Magnini, Cervato, Chiappella, Orzan, Segato, Bizzarri, Gratton, Virgili, Lojacono, Montuori; **Genoa:** Franci, Monardi, Begalli, De Angelis, Carlini, Leopardi, Frignani, Dal Monte, Corso, Abbadie, Barison; **Internazionale:** Ghezi, Fongaro, Brunazzi, Masiero, Bernardin, Vincenzi, Lorenzi, Massei, Angelillo, Venturi, Skoglund; **Juventus:** Mattrel, Corradi, Garzena, Emoli, Ferrario, Montico, Boniperti, Nicole, Charles, Sivori, Stivanello; **Lanerossi:** Sentimenti, Giaroli, Capucci, David, Lancioni, Marchi, Campana, Antoniotti, Aronsson, Bassetto, Cappellari; **Lazio:** Lovati, Molino, Eufemi, Caradorri, Pinardi, Moltrasio, Muccinelli, Pozzan, Vivolo, Selmosson, Chiricallo; **Milan:** Buffon, Maldini, Fontana, Liedholm, Zannier, Bergamaschi, Galli, Grillo, Bean, Schiaffino, Cucchiaroni; **Napoli:** Bugatti, Comaschi, Greco, Morin, Franchini, Posio, Lovelli, Di Giacomo, Vinicio, Bertucco, Pesaola; **Padova:** Pin, Blason, Scagnellato, Moro, Azzini, Mori, Hamrin, Rosa, Bonistalli, Pison, Brighenti; **Roma:** Panetti, Griffith, Corsini, Giuliano, Stucchi, Magli, Ghigia, Menegotti, Nordhal, Da Costa, Morbello; **Sampdoria:** Bardelli, Farina, Agostinelli, Martini, Bernasconi, Vicini, Conti, Ozwirk, Pirmani, Tortul, Agnoletto; **Spal:** Bertocchi, Delfrati, Lucchi, Zaglio, Ferraro, Dal Pos, Vitali, Sandell, Rozzoni, Broccini, Mezzalira; **Torino:** Rigamonti, Grava, Brancaleoni, Bearzot, Ganzer, Fogli, Armano, Bonifaci, Arce, Ricagni, Tacchi; **Udinese:** Cudicini, Azimonti, Valenti, Pique, De Giovanni, Cardarelli, Pentrelli, Pantaleoni, Bettini, Lindskog, Fontanesi; **Verona:** Ghizzardi, Basiliani, Cuttica, Frasi, Rosetta, Stefanini, Gallassini, Gundersen, Maccacaro, Ghiandi, Bagnoli.

Ob gostovanju težkoatletov »Ljubljane« na Danskem, Švedskem in v Nemčiji

PO LEPIH ZMAGAH V DOMOVINO

Ob koncu tedna je v redakciji nenadoma zavonil telefon: »Halo, tam Polet? Objavite nekaj o turneji naših dvigalcev uteži, ki so se danes vrnili domov.« Pri telefonu je bil tov. Tone Kos in obiskali smo ga na njegovem domu.

Miza je bila obložena s številnimi prospekti in fotografijami iz Kjöbenhavna, Stockholma in Gelsenkirchena, kjer so 14 dni prebili dvigalci uteži ŽTAK »Ljubljana«, ki so se v petek dopoldne vrnili domov. Takoj naj povemo, da so imeli tri nastope in na vseh treh poželi zmago s solidnimi rezultati.

»KAR SMO VIDELI, JE PRESENETLJIVO«

Še ves pod vtisom doživetij, je tov. Kos pričel pripovedovati o tej 14-dnevni turneji, ki so jo organizirali v Kjöbenhawnu in Stockholmu športniki, vključeni v športni društvi cestnih železničarjev, v Gelsenkirchenu pa zveza težkoatletov.

»Na turnejo smo se začeli pripravljati že marca letos,« je začel svoje pripovedovanje. »V Kjöbenhawnu smo bili ob sprejemu zelo presenečeni, še bolj pa ob ogledu mesta. Že prej so časopisi zelo simpatično poročali o obisku »močnih mož iz Titove domovine«, kar se je izkazalo tudi ob prihodu v glavno mesto Danske. Enako je bilo v Stockholmu in kot posebno zanimivost naj omenim, da sta predsednika obeh športnih društev, g. Nielsen v Kjöbenhavenu in g. Frölander, voznika pri cestni železnici, kar pa bi jim po uglajenosti in znanju jezikov — obvladata angleško, nemško, norveško — ne prisodil.

V obeh mestih smo občutili silno domačnost in resnično gostoljubje. Standard je izredno visok — dokazujejo ga tehnične pridobitve moderne dobe — televizijski in radioaparati, električna kurjava in podobno. Hrana je gurmanska in naši fantje so bili nemalo začudeni.«

ŠTEVILNI ŠPORTNI OBJEKTI

»Najprej smo si v obeh mestih ogledali zanimivosti — starinske gradove, med drugim kraljevski grad Hamleta, krasna obmorska kopališča in številne športne naprave.

V Kjöbenhavnu je visoka šola za telesno vzgojo za več sto študentov. Ima okrog 6 ha ozemlja z mnogimi poslopji in igrišči. Skoraj vsaka športna panoga ima svoj obsežen prostor. V glavnem prostoru sta dva plavalna bazena po 25 m, ki sta pokrita in imata premakljivo streho, da lahko trenirajo poleti in pozimi. Kadar so študentje na počitnicah, je ta ogromni kompleks športnih prostorov na razpolago študentom drugih fakultet in srednjih šol. Vse pa je en sam živo pisan vrt, iz katerega diha samo zdravje in čistoča. Le-ta je sploh značilna za Kjöbenhaven, ki je čudovito mesto z 1 milijonom prebivalcev. Imajo veliko športnih društev, najbolj pa se zanimajo za atletiko in nogomet. Društvo cestnih železničarjev »Sporvejenes Idroets Forening« zajema 11 športnih panog in ima prav tako lepe športne prostore.

Nič manj »športni« ni Stockholm, prav tako milijonsko mesto, ki mu pravijo »severne Benetke«. V številnih novih delavskih naseljih smo videli — kjer so bile še pred 2 letoma gosti gozdovi — prostrana igrišča za tenis, stadion za nogomet in atletiko. Vsak mestni predel ima mnogo igrišč, namenjen domači mladini in zato ni nič čudnega, če je narod zdrav in klen«, je pripovedoval tov. Kos.

Omenil je kot posebno zanimivost v Kjöbenhavenu park Tivoli, ki ima ogromen prostor z najmodernejšimi zabaviščnimi napravami za odrasle in otroke, v Stockholmu pa je najmodernejša železniška postaja na svetu, ki v enem denvu odpravi 900 vlakov in ima vse naprave avtomatizirane.

V Gelsenkirchenu, gospodarskem središču Porurja, so bili gostje domače zveze. Njen predsednik je slepi g. Lüdtke. Čeprav je že od 16. leta slep in je predsednik združenja slepih, ga šport izredno veseli ter mu posveti ves prosti čas. Pri tem mu je v močno oporo njegova žena ,ki vodi vso administracijo. Ta mož uživa veliko zaupanje vsepovsod v mestu, ki ima 16 rudarskih in železarskih obratov in je večno zavito v oblake prahu. Hiše potemnijo v 2 letih, mnogokje pa so ceste in zgradbe zaradi opuščenih rudnikov vdrte.

Mnogo bi lahko še govorila o tej turneji, saj so bili težkoatleti »Ljubljane« deležni povsod silne pozornosti, od doživetij pa so imeli kar »odprta usta«. Višek vsega pa je bil na tej turneji lep uspeh na nastopih.

TRIJE NASTOPI — TRI ZMAGE

Ljubljančani so najprej nastoplii v Kjöbenhavenu. Bili so utrujeni od poti in so zaradi tega dosegli bolj povprečne rezultate, kljub temu pa so zmagali nad domačimi z 2042.5 : 2029.3 kg. Forma se jim je popravila že v Stockholmu. Danci so jim sicer v tem kraju napovedovali poraz. Toda tudi tu so zmagali že z 52.9 kg razlike in sicer z 2127.5 proti 2074.6, najbolje pa so se odrezali v Gelsenkirchenu z zmago 2152 : 2086 kg.

Z izjemo Rozmana in Jenka, ki sta obolela, so vsi dosegli solidne rezultate, povpreček pri posameznikih pa je bil takle: Jenko 247 kg (1 nastop), Godec 265 (2), Jamšek 278.3, Pestator 291.66, Rozman 291.76, Dolenc 315, Karalić 325.8, Colarič 345.8, (vsi v vseh nastopih). Dvigalci Ljubljane so torej našo domovino častno zastopali in jim ob tem uspehu čestitamo.

Svetovno kolesarsko prvenstvo na dirkališčih

Triumf „starcev" v ROCOURJU

Že preteklo nedeljo se je na dirkališču v Rocourju v Belgiji pričelo letošnje svetovno prvenstvo v kolesarstvu na dirkališčih. Kot prva so bila na sporedu tekmovanja v sprintu, ki so prinesla pri profesionalcih mnogo presenečenj. Triumfirali so tokrat stari dirkači. Prvi je bil že 38-letni Nizozemec Derksen, ki je bil svetovni prvak že tudi pred osmimi leti. Njegov nasprotnik v finalu pa je bil še tri leta starejši Nizozemec Van Vliet. Pri amaterjih je svoj lanskoletni naslov in pa olimpijsko zmago potrdil mladi Francoz Michel Rousseau. Pred prvenstvom letos ni zabeležil posebnih uspehov in zlasti Italijan Pesenti ga je večkrat premagal. Tokrat se mu je prav na najvažnejšem tekmovanju Francoz oddolžil. V zasledovalni vožnji amaterjev so bili najboljši Italijani in prvo mesto je pripadlo ne preveč poznanemu dirkaču Carlu Simonighu. V tej disciplini je nastopal tudi mladi jugoslovanski dirkač Pokupec, ki pa se seveda ni mogel uvrstiti v četrtfinale. Med 28 dirkači je v predtekmovanju dosegel 18. čas. **Nekaj važnejših rezultatov: sprint profesionalci — četrtfinale:** Maspes (It) : Von Büren (Švi) 2:0, Gaignard (Fr) : Harris (VB) 2:1, Van Vliet (Niz) : Oriani (It) 2:0, Derksen (Niz) : Sacchi (It) 2:1, **polfinale** Derksen : Maspes 2:1, Van Vliet : Gaignard 2:0, **finale** Derksen : Van Vliet 2:0, za 3. mesto Gaignard : Maspes 2:0, **sprint amaterji — polfinale** Rousseau (Fr) : Gasparella (It) 2:0, Pesenti (It) : Romanov (SZ) 2:0, **finale** Rousseau : Pesenti 2:1, za 3. mesto Gasparella : Romanov 2:0, **zasledovalna vožnja amaterji — polfinale** I. Simonigh (It) 5:05.0, Sheil (VB), II. Gandini (It) 5:05.2, Geldermans (Niz), **finale** 1. Simonigh 5:06.2, 2. Gandini 5:06.3, 3. Geldermans, 4. Sheil.

Rogovci in Židan nepremagljivi

(Nadaljevanje s 1. strani)

ni motilo, ker smo vedeli, da bo borba vseeno zelo huda. Za favorita smo šteli pravzaprav Kowalskega, Avstrijce Kleckla, Lanzmeierja in nekatere domače tekmovalce, vendar smo se v računih ušteli.

Židan prvi od začetka do cilja

Naj vam opišemo nekoliko potek dirke? Dogodki so se odvijali takole: pri Borovnici smo ujeli mednarodno skupino, ki je seveda vozila precej hitro, računajoč, da bi čimprej ujela glavno skupino s startom 6 min. prednosti. Pri Vrhniki je glavna skupina vozila še dokaj strnjeno, opazili pa smo nekatere ubežnike. Najprej je poizkušal s pobegom Rogovec Horvat, pa kmalu omagal. Kmalu zatem sta se pognala naprej Židan in Božnik in pridobila okrog 100 m prednosti. V avtomobilu, kjer smo se vozili — naj mimo grede povemo, da je bilo to v avtomobilu predsednika SZS tov. Kreseta, ki je tudi spremljal dirko — je prevladovalo splošno mnenje, da fanta sama prednosti ne bosta obdržala. V Kačjih ridah ju je v resnici ujel Cajhen, precej za njimi pa je vozila glavna skupina. Prav lep je bil pogled na serpentine v dolino, kjer je mednarodna skupina že pričela loviti svoje prednike. Ni bilo treba dolgo čakati in že nam je bil položaj skoraj jasen. Skozi Postojno je bil vrstni red enak vse do Hruševja, kjer sta se glavna in mednarodna skupina strnili. Spredaj pa so neutrudno vozili nekaj časa Židan, Cajhen in Božnik, kasneje pa še Šebenik. Pred Pivko je Božnik omagal, naprej sta jo »potegnila« Židan in Cajhen, tretji za njima pa Šebenik.

Na obratu v Ilirski Bistrici smo pričakali Židana in Cajhna 6 min. pred 10. uro, 3 min. kasneje pa je bil za njima Šebenik. Povprečje vožnje je bilo zelo dobro — okrog 40 km na uro. Precej časa je minilo, dokler ni pridirkala glavna skupina, celih 5:50 min. za ubežniki.

»Ti trije ne bodo vzdržali. Preveč jih glavna skupina žene, če pa bodo, potem vsaka jim čast...« je dejal znani hrvatski kolesarski delavec tov. Ljubić, ki je prav tako spremljal današnjo dirko. Skoraj bi se z njim strinjali, na tihem pa smo fantom privoščili, da bi se te besede ne uresničile. In res se niso.

Tempo popušča

Zasledovali smo vse skupine naprej do cilja. Pri letečem cilju v Pivki — položaj nespremenjen. Prvi Židan, drugi Cajhen, tretji Šebenik, 5:50 min. za njimi pa glavna skupina. V Postojni — prvi Cajhen, drugi Židan, tretji Šebenik, 6 min. za njima glavna skupina. V Logatcu — prvi Cajhen, drugi Židan, tretji Šebenik in spet — 6:50 min. za njimi glavna skupina. Dirka je bila torej že odločena, kajti kolesarji so imeli pred seboj le še pot navzdol, kar so pridno izkoriščali. Toda tempo je popuščal, vročina je začela na dirkače precej vplivati. Zabeležili smo le še nekaj nad 36 km na uro. Na cilj je prvi privozil Židan, za pol kolesa pred Cajhnom, okrog 7 min. za njimi Šebenik in šele 15:32 min. za zmagovalcem večja skupina, ki pa je po številu že precej »omagala«.

Zmago si je priboril torej mladi Židan, presenečenje nam je pripravil mladinec Cajhen, ki je z njim vred lepo vozil v »doublu«, Šebenik pa je na vse to udaril pečat in tako je trojka, ki je vozila za Rogovo ekipo št. 1, priborila svojemu klubu tudi prehodni pokal.

S cvetjem so jih pozdravili

Propaganda za to dirko je bila s strani Roga odlična. Vsepovsod do Ilirske Bistrice smo zagledali številne plakate, ki so obveščali ljudi o tej prireditvi, vrh tega pa so ljudje ob vsej progi prav dobro razumeli pomen te dirke in kolesarskega jubileja. Toliko gledalcev na dirkah v Sloveniji še nismo videli. Če odštejemo okrog 2000 ljudi na cilju v Ljubljani, smo jih videli razen tega še več tisoč v Logatcu, Postojni, Pivki, Ilirski Bistrici in obcestnih vaseh, v Ilirski Bistrici pa je mladina obsipala dirkače s cvetjem. Torej so kolesarji pri popularizaciji svojega športa vendarle enkrat doživeli uspeh.

Tov. Krese: »To je prava popularizacija kolesarstva!«

Izkoristili smo priložnost in naredili kratek intervju s predsednikom SZS tov. Leopoldom Kresetom. Z velikim zanimanjem je zasledoval potek dirke in povpraševal po različnih podrobnostih v zvezi s tekmovanjem, ob koncu pa je bil navdušen. Dejal je: »Odlična organizacija me je presenetila, saj je bila zares brezhibna. Vrh tega pa ste lahko sami videli, da je bilo v krajih, kjer smo se vozili, zanimanje za dirko veliko. To je prava popularizacija kolesarskega športa in zato gre kolesarskim delavcem vse priznanje!«

Rezultati — glavna dirka (60 tekmovalcev, odstopilo 20): 1. Židan 4:53,15, 2. Cajhen 4:53,15 (povprečje 36,420 kmh), 3. Šebenik 5:00,25, 4. Lanzmeier (Junior Graz) 5:08,47, 5. Klöckl, 6. Sadiak, 7. Spath (vsi Puch, Graz), 8. Woznijak (Bidgoszcz), 9. Fritsch (Jun), 10. Brajan (Rijeka), 11. Rak (Odred) vsi isti čas itd. — **Ekipe:** Rog I (Židan, Cajhen, Šebenik) 14:46,55, 2. Puch (Klöckl, Sadiak, Spath) 15:26,21. — **Turisti** (22 tekmovalcev, 3 odstopili): 1. Kuzman 1:42,00, 2. Podmilščak (oba Branik), 3. Črešnovar (Rog), 4. Žiherl (Partizan Vodice), 5. Prelesnik (Rog), 6. Kvaš (Prekmurje), 7. Starc (Partizan Vodice) vsi v istem času. — (Povprečna brzina 34,80 kmh).

145 plavalcev v Mežici

Mežica, 18. avg. Danes je bilo v Mežici plavalno prvenstvo Okrajne zveze »Partizan« Maribor, ki se ga je udeležilo kar 145 tekmovalcev. Prireditev sta pozdravila zastopnika domačega »Partizana« tov. Vončina in zastopnik Okrajne zveze tov. Aleš iz Maribora. Zlasti razveseljivo je, da se je tekmovanja udeležilo veliko število mladincev, dočim je nastopilo manj mladink in članic. Na tekmovanju so poleg domačega »Partizana« sodelovali tudi zastopniki Maribora, Slov. Bistrice, Raven in Crne. Gledalcev je bilo kakih 200, vreme pa zelo lepo. **Rezultati: 100 m prosto — člani** Ivartnik (R) 1:16.0, Vevar (Mež) 1:18.1, **50 m prosto — mladinke:** Kranjc (Mež) 1:40.2, **članice:** Primc (Mar) 47.9, **mladinci:** Pehani (Mar) 33.4, Korpnik (S. B.) 34.8, **100 m prsno — člani:** Golob (Stud) 1:32.8, Vončina (Mež) 1:39.0, **50 m prsno — mladinke:** Pajank (Mež) 48.1, Sever (Mar) 48.8, **mladinci:** Pehani (Mar) 44.4, **članice:** Vončina (Mež) 50.7, **100 m hrbtno — člani:** Lednik (Mež) 1:40.4, Bradač (Mar) 1:46.1, **50 m hrbtno — mladinke:** Kranjc (Mež) 50.0, **članice:** Stromah (Mar) 57.0, **mladinci:** Pehani (Mar) 42.9, Korpnik (S. B.) 46.3. **Točke:** Mežica 433, Maribor 256, Ravne 219, Slov. Bistrica 141, Studenci 69, Črna 18.

Proleter : Drava 10:1 (6:0)

Ptuj, 18. avg. V petek je v prijateljski nogometni tekmi moštvo Proleterja iz Zrenjanina s tehnično boljšo igro premagalo Dravo. Sodil je pred 500 gledalci Pliberšek.

Usnjar : Garnizija-JLA Vrhnika 1:2 (1:0)
Pionirji — Usnjar : »Partizan« Log 8:0

Motorne dirke v Krškem

Videm-Krško, 18. avg. Danes je bila otvoritev nove motorne speedway steze Posavja z motornimi dirkami, ki so se jih udeležili tudi Švicarji in Avstrijci. **Rezultati: solo vozači:** 1. Medved V. (H) 15 točk, 2. Regvart (H) 14, 3. Schenk F. (A) 13, 4. Holaubek (A) 12, 5. Klemenčič J. (H) 11, 6.—8. Mrak V., Lampe (oba Sl) in Zorko (H), **prikoličarji:** Hrast — sovozač Krautar 7, 2. Ličen sovozač Brazovnik 6, 3. Ribič sovozač Škerlj (vsi Sl) 3 točke.

Nogometni turnir v Ravnah

Ravne, 18. avg. V počastitev občinskega praznika je bil danes v Ravnah nogometni turnir, na katerem je sodelovalo 5 moštev: Podravina in Maribor, »Partizan«-Rudar iz Velenja in domači Fužinar ter nogometaši iz Prevalj. Srečanja so se končala takole: Fužinar : Prevalje 2:1, Podravina : Maribor 3:2, »Partizan«-Rudar : Maribor 1:0, Podravina : Fužinar 0:0 (podaljšek 0:0, streljanje enajstmetrovk 5:1). S tem je Podravina osvojila prvo mesto in pokal ObLO Raven. **Končni vrstni red:** Podravina, Fužinar, »Partizan«-Rudar, Maribor.

Sater

ODBOJKA — ŽENSKE

Maribor : Fužinar 3:0 (15:4, 15:5, 15:3)

Zvezna nogometna liga

Presenetljivo: Hajduk premagan, novinci zmagujejo

Tako čudnega preobrata v drugem kolu zvezne nogometne lige menda nihče od poznavalcev nogometa ni pričakoval. Hajduku smo po nedeljski učinkoviti zmagi pripisovali samo pot navzgor, medtem ko sta novinca Split in Železničar začela bolj s slabim uspehom. Tokrat pa je BSK znova podlegel na vročih splitskih tleh. Split ga je učinkovito premagal, njegov »kolega« sarajevski Železničar pa je celo v Beogradu iztrgal Radničkemu ves izkupiček. In Hajduk? Tega je na svojih tleh premagala Budućnost. Torej so se zvrstila to pot pred nami sama presenečenja, če dodamo vrh tega še neodločen rezultat v Novem Sadu, kjer sta si Vojvodina in Crvena zvezda »bratsko« razdelili točki. »Bratsko« že zato ker je bila igra zelo groba, presenetljivo pa zato ker smo pričakovali zmago Vojvodine. Med nesrečniki te nedelje so še Spartak in Velež poleg Radničkega in BSK, zato pa je lestvica spet dobila precej pestro zunanjo podobo.

LESTVICA ZVEZNE LIGE

Partizan	2	2	0	0	6:3	4
Dinamo	2	2	0	0	6:3	4
Budućnost	2	1	1	0	2:0	3
Vardar	2	1	1	0	3:2	3
Hajduk	2	1	0	1	4:2	2
Split	2	1	0	1	3:3	2
Železničar	2	1	0	1	3:3	2
Spartak	2	1	0	1	3:3	2
Radnički	2	1	0	1	4:4	2
Crvena zvezda	2	0	1	1	2:3	1
Zagreb	2	0	1	1	2:3	1
Vojvodina	2	0	1	1	2:4	1
Velež	2	0	1	1	2:4	1
BSK	2	0	0	2	0:7	0

Vojvodina : C. zvezda 1:1 (0:0)

Novi Sad, 18. avg. — Neodločen rezultat ne odgovarja poteku igre. Vojvodina je bila skozi vso tekmo boljše moštvo. Posebno pa v drugem polčasu, ko je uprizarjala silovite napade na vrata Krivokuće. Šele v 33. min. je Vojvodina preko Kristića II prišla v vodstvo, toda takoj zatem v 65. minuti je Crvena zvezda »v kontranapadu« preko Toplaka izenačila. Do konca tekme so se vrstili napadi z obeh strani. Igra je postala v tem delu precej groba. K temu je mnogo pripomogel sodnik Nedeljkovski iz Skoplja.

Partizan : Spartak 4:2 (2:1)

Beograd, 18. avg. — Strelci za Partizan v 8. min. Herceg, v 42. Kiljanović (autogol), v 78. Herceg in v 87. Valok, za Spartak pa v 48. minuti Ostojić in v 62. Tonković.

Partizan je popolnoma zasluženo zmagal. Njegovi napadi so bili hitri in zelo nevarni. Toda njegovi napadalci so bili precej neučinkoviti. Pri Partizanu je ugajala obramba, ki je posebno v prvem delu igre z uspehom onemogočala napade Spartaka. V drugem polčasu je igral Spartak nekoliko bolje in bi lahko z malo več sreče osvojil eno točko. Toda njegovim igralcem je zmanjkalo kondicije in prav pri koncu je Partizan dosegel oba zmagovita gola.

Dinamo : Velež 4:2 (2:1)

Zagreb 18. avg. — Danes je domači Dinamo pred približno 8000 gledalci premagal Velež. Strelci: V 16. min. Radiljević, v 31. minuti Gašpert, v 41. min. Gašpert, v 64. min. Jerković, v 80. Jerković in v 85. min. Mujić. Dinamo je danes spet zagrešil že mnogokrat igrano slabo taktiko. V drugem polčasu je bil popoln gospodar na igrišču, a vendar ni znal izkoristiti terenske premoči in si nabrati boljšo razliko v golih. Velež bi lahko doživel pravo katastrofo. Že v drugi minuti prvega polčasa je pred vrata Dinama prišel Repar, toda gola ni bilo. V 16. min. je Radiljević dosegel najlepši gol tekme. Približno 20 m je streljal pravo bombo na vrata.

Split : BSK 3:0 (1:0)

Budućnost : Hajduk 2:0 (1:0)

Vardar : Zagreb 1:1 (1:1)

Radnički : Železničar 1:2 (0:1)

ZMAGA PLAVALCEV ANGLIJE

Plavalna reprezentanca Velike Britanije je včeraj zvečer v Birminghamu premagala reprezentanco Švedske s 50 : 22 točkami.

Danes je v Leobnu v Avstriji gostovalo nogometno moštvo Rijeka, ki je premagalo Leoben s 4:1.

Slab plasma Jugoslovanov

Končno smo vendarle prejeli tudi vest, kako so se na svetovnem kolesarskem prvenstvu uvrstili jugoslovanski dirkači. Na cilj so prispeli le trije in sicer Levačić kot 47., Valčič kot 53. in Bajc kot 62., vsi v času 5:20:48, to je več kot četrt ure za zmagovalcem.

Zmaga odšla v Moskvo

(Nadaljevanje s 1. strani)

ki naj bi služilo Rusom le za to, da bi si popravili količnik golov. Pa ni šlo tako lahko. Romuni so se dokaj uspešno branili in dali Rusom več golov, kot katerakoli druga ekipa na turnirju. To je posledica tudi drugačnega sistema igre, ki sta ga obe moštvi tokrat imeli. Eni kot drugi so namreč igrali s sidrašem. R s Mšvemiradze je bil za svojega romunskega branilca preveč zvit. Kar sedemkrat mu je uspelo spraviti gole v mrežo. Toda tudi na nasprotni strani je bil Romun Badita s štiri goli kar uspešen.

Italijani so imeli z Nizozemci precej težav preden so jih končno odpravili s 4:3.

Danes je v prvi tekmi Madžarska nepričakovano težko premagala Nizozemsko s 5:3 (2:0). Lahko rečemo, da so bili Nizozemci boljše moštvo, vendar jih je sodnik Roggione iz Italije oškodoval z nekoliko nepravilnimi odločitvami.

Oba nasprotnika po tri „mrtve“

SZ : JUGOSLAVIJA 1:1 (1:1)

V odločilni tekmi sta se srečali obe najboljši moštvi in sicer Sovjetska zveza in Jugoslavija. Tekma je odločala o osvojitvi prvega mesta III. Trofeo Italia in so jo prav vsi pričakovali z največjim zanimanjem.

Sodniku Lemhenvju iz Madžarske sta se moštvi predstavili takole:

Sovjetska zveza: **Gojhman, Kurenoj, Kartašev, Prokopov, Breus, Mšvemiradze in Semjonov.**

Jugoslavija: **Kovačić, Cipci, Kačić, Trajković, Ježić, Radonjić, Ivković.**

Že takoj ob začetku je Jugoslovan Trajković dosegel uspeh za naše moštvo, ki je dvignil val navdušenja pri gledalcih. Dolgo se niso polegli bodrilni klici, gledalci so vstajali s sedežev, saj je imelo naše moštvo v začetku premoč in bi po možnostih lahko doseglo še večje uspehe. Tako je na primer enkrat žoga udarila v prečko, se nekaj časa vrtela, nikakor pa ni našla poti v mrežo. Drugič pa je Ježić iz neposredne bližine zgrešil nasprotna vrata. Sovjetski igralci so vse svoje napade usmerjali preko izrednega strelca Mšvemiradzeja, vendar jim to ni mnogo koristilo, kljub njegovim izrednim sposobnostim. Tega je namreč odlično kril Kačić, ki je bil brez dvoma najboljši igralec. Tako vsi ti napadi preko Mšvemiradza niso mogli prinesti izenačenja. V protinapadu pa je Kurenoj dobil žogo, tedaj ko je bil sam pred Kovačićem in res ni bilo težko zadeti cilja. V 10. minuti so torej sovjetski igralci izenačili rezultat na 1:1, ki je ostal tudi ves drugi polčas neizpremenjen.

Sodnik Lemheny iz Madžarske je bil v prvem polčasu odličen, v drugem polčasu pa je s svojim sekanjem nekoliko pokvaril igro. Obe moštvi pa sta ob koncu tekme igrali brez treh igralcev. Najprej je sodnik izključil Trajkovića in Prokopova, za tem Kačića in Mšvemiradzeja, nato pa še Cipcija in Breusa. Seveda je to zlasti ugajalo sovjetskim igralcem, ki so pričeli zadrževati žogo, saj jim je neodločen rezultat zagotovil osvojitev prvega mesta. Tudi v poslednjih minutah je sodnik napravil veliko napako, saj je prezrl očitni četverec, ki bi ga moral dosoditi zaradi prekrška nad Ježićem. Sodnik je žogo podal sovjetskim igralcem, kmalu pa je sledil konec. Vse to pa gledalci niso sprejeli mirno, temveč ob koncu z žvižganjem, ki je trajalo kake pol ure, izražali svoje nezadovoljstvo nad odločitvami sodnika. Proteste je bilo slišati še dolgo po tem, ko je začela že tretja tekma med Italijo in Romunijo.

Tako je moštvo Sovjetske zveze osvojilo prehodni pokal Trofeo Italia, ki so ga v letu 1949 osvojili zmagoviti Nizozemci, v letu 1953 pa Jugoslovani. Če gledamo uspehe v tekmovanju, lahko ugotovimo, da je moštvo Sovjetske zveze igralo na splošno nekoliko boljše, toda v odločilni tekmi bi morala zmaga pripasti Jugoslaviji.

Ob 70-letnici slovenskega kolesarstva

Ljubljana, dne 18. avgusta. — Kolesarska zveza Slovenije se je na proslavo 70-letnice kolesarstva v Sloveniji dostojno pripravila. Mimo tega da bodo danes zvečer prejeli številni zaslužni delavci in nekdanji tekmovalci — že osiveli, pa vendar še vedno navdušeni za kolesarski šport — priznanja in spominske plakete, je bila v okviru proslave organizirana tudi vrsta zanimivih prireditev, poleg že omenjene Rogove cestne dirke. Naj omenimo samo včerajšnji kolesarski kriterij okoli Tabora, današnjo dirkališčno prireditev na stadionu ob Titovi cesti in pa nadvse zanimivo razstavo.

V Domu Železničarjev na trgu OF je bila v sredo odprta skromna, toda zgovorna razstava. Skrbni zbiralci starih trofej, diplom, fotografij in najstarejših rekvizitov tov. Vospernik, Maver in drugi, so jo pripravili in znali zares postaviti vse na svoje mesto. Obiskovalci so lahko videli fotografije ter orumenele diplome od prvih začetkov slovenskega kolesarstva, ko je bil leta 1887 ustanovljen »Prvi klub Slovenskih biciklistov v Ljubljani« pa do današnjih dni, ko mladi tekmovalci nadaljujejo tradicijo svojih, nekaterih že pokojnih prednikov.

Prav zanimiv je bil pester spored kolesarjev na stadionu ob Titovi cesti. Svečanemu obhodu vseh nastopajočih je najprej sledila dirka z visokimi kolesi. Ljudje so jo z zanimanjem spremljali, karambolu ob koncu pa so se tudi malo nasmejali. Zmagal je Maks Peršin. V dirki veteranov smo videli Mavra, Vospernika in druge, posebno zanimanje pa je vzbudil 78-letni Meniga, ki je prav tako nastopil, vendar je po prvem krogu odstopil. V dirki treh krogov je zmagal Maver.

NA VČERAJŠNJEM KRITERIJU OKOLI TABORA

Tu so tekmovali člani in mladinci. Mladinci so prevozili 30, člani pa 50 krogov. Pri mladincih sta se ostro borila med seboj Rogovec Cajhen in Šime Bajlo iz Zadra. Zmagal je Cajhen z 29 točkami pred Bajlom, ki je dosegel enako število točk.

Pri članih si je takoj v začetku priboril 10 točk prednosti Odredovec Flajs. Odločil je šele zadnji šprint, kjer je Flajs osvojil prvo mesto s 35 točkami.

T. B.

Prejel 3 in dal 4 gole na eni tekmi

Na prvenstveni tekmi v moravski ligi sta nastopili moštvi Morave iz Mračana in Idra iz Istračke Banje. Vratar Marković je bil najboljši in najslabši igralec na terenu. V prvem delu igre je kot vratar prejel 3 »romarske« gole in se je zaradi tega polčas zaključil s 3:0 za goste. Gledalci so ga hoteli v odmoru skoraj pretepsti in to je Markovića zjezilo. V drugem polčasu je zato nastopil na mestu srednjega napadalca. V novi vlogi je dosegel 4 »profesorske« gole, s tem pripomogel k zmagi svojega moštva s 4:3. Zato so ga gledalci z igrišča odnesli na ramah.

Gavrilovićeva salama in nogomet

Kot je v mnogih krajih naše domovine običaj, imajo vse večje tovarne in podjetja svoje športne kolektive. Tako imajo tudi v tovarni za predelavo mesa »Gavrilović« svoj nogometni klub Radnik. Zanimivost je v tem, da so vsi člani kolektiva tovarne istočasno tudi člani tega kluba, veliko od njih pa nastopa v raznih moštvih svojega kluba. Hudomušneži pa s svojimi jeziki ne mirujejo. Baje so svetovali funkcionarjem kluba Radnik, naj bi preimenovali klub v NK »Gavrilovićeva salama«.